

પ્રારંભ.

(હારમાળા)

છપાવી પ્રસિધ્ધ કરનાર.

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગણે બકસેલર

આવૃત્તિ ૭ મી

પ્રત ૩૦૦૦

અમદાવાદ.

શ્રી “ સીમનલાલ ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
બહેચરલાલ ગોવિંદરામ છાપ્યું

સંવત ૧૯૬૨

સને ૧૯૦૬

કિંમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી અપીસાઈટ સંગ્રહ
૧૫૨૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૫૨૮

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ પ્રત્યાત્સંગીય પ્રારંભ

વિષય

શ્રી ગણેશાયનમ ॥ શ્રી સારદાયનમ ॥ શ્રી ગુરુક્રયાનમઃ ॥

પ્રભાત સંગ્રહ.

નરસિંહ રોહતાનાં પરભાતીયાં.

જુનાગઢનો વડનગરો નાગર-ગુજરાતમાં સૌથી જુના ભક્તના બનીવેલો

॥ શ્રી તરંગાદાદેવે શ્રીકૃષ્ણને જગાડ્યા તે વિધે ॥

પદ ૧ છ રાગ પ્રભાત.

અગને બલના કૃષ્ણ ગોપાલીન, તુજ પિતા ધનમાં કોણ જાશે,
ચણસેન માક ગાવળ દોળે નળ્યા, વરોરે ગોવાળયો કોણ થાશે. અગ્યનેરે
દલિતનાં દેશનાં પીતણાં મમરં, કઠિબલ દુધ તે કોણ પીશે;
હાર તારો હાથીના કાંતનાગ નાથયે, જુમિને ભારતે કુણ લેશે અગ્યને, ૨
જગનાને તીરે ગોવિંદ ચરાવનાં, મધુરિતી મારલી દુણ વાશે,
ભણ નમસયો તારા ગુણ ગાઈ રીઝિયો, જુઠનાં બાદિરી કુણ સહાશે જાં ૩
પદ ૨ જી.

સમરને શ્રીહરી મેલ્ય મમતા પની, જાને વિચારીને જુળ તારૂ;
તુ અલ્યા કોણ તે કોને વળગી રહ્યો, વગર સમજે કહે મહાર મહાર, સમરને,
દેહ તારી નથી જો તુ જુગને કરી, રાખતાં નવ ફોલે નિરચે જાયે;
દેહ સખંધ તણ નવ નવી બહુ થશે, પુત્ર પાત્ર પરિવાર વહાલ્યે સમરને ૨
ધનતણુ ધ્યાન તું અલોનીશ આદરે, એજ તારે અતરાય મોટી,
પાસેકે પણ અલ્યાતેને નવ પરણિયો, હાથથી બાણ ગદા થયોરે ખોટી, સમરને ૩
ભરનીંદ્રા ભર્યાં રોયિ વળાં ઘણો, સતના શબ્દ મુણિ શાન જાગે,
જગતાં નરસંઘા લાજકે અનિઘણી, જન્મે જન્મ તારી ખાંત ભાગે, સમરને. ૪

પદ ૩ જી.

ધ્યાન ધર હરિતણુ અગ્ય મતી આળસુ જે ધરી જનમનાં દુખ જાણે;
અવર ધણો કરે અરથ કાંઈ નવ સરે, માયાં દેખાડિને મુત્યુ વ્યાયે, ધ્યાન. ૧
સકળ કલ્યાણ શ્રી કૃષ્ણના ચરણમાં, આઠ્યા વીના શરણુ સુખ ન હોયે,
અવર વેપાર તું મેહલ્ય મિથ્યા કરી, કૃષ્ણતું નામ તુ રાખ મેહાયે, ધ્યાન. ૨
પટક માયા પરી અટક ચરણે હરી, પટકયમાં વાત મુણતાંજ સાચી,
આશાતું જીવન આકાશ સુધી રચ્યુ, મુજ એ મુજથી લીંત કાચી, ધ્યાન. ૩
અગ્ય જોખન મડું પસિત પિંજર થયું, તો નથી લહેતો શ્રી કૃષ્ણ કેહેવું;
ચેતરે ચેત દિન ચાર છે લાલના, લીંજુ લેકાવતાં રાજ લેવું, ધ્યાન. ૪
શરસ યુજ હરિતણુ જે જેને અપુસરયા, તે તણા મુજશ તો જગત બાલે;
નરસંઘા રંકને ખીત પ્રભુસુ ધણી, અવર વેપાર નહી ભજન તોલે, ધ્યાન. ૫

ઇસ્વના ઉપકાર વિશે

પદ ૪ શુ.

હરિતાણું મામ તને કેમ ગયું વિસરી, પશુરે ફેડીને નર રૂપ કીધું.
હાડને છડ કરી સહુ તને હાકતુ, આજ વધારીને માન દીધું. હરિતાણું ૩
ધાંચિનું ગળિયુ કંઠથી ઠાલિયુ, નેવના પાદા શ્રીનાથે હાડયા.
તે તણા ચરણને નવ ભન્યા ફૂટાવી, તે ન ગુણ પાડના હાથ જોડયા. હરિતાણું ૨
પગ કોકી કરી માગતો શુદ્ધમતી, ઘાસ પાણી કરી શબ્દ ઝીંચા;
આજ ગોવિંદ ગુણ ગાઇને નાચતાં, લાજ આવે તેને કમહીનુ. હરિતાણું ૩
લાંબીશી પાકને કાંટો ચાવતો, ઉટ જાણી ઘણો ભાર લાદ;
આજ અમૃત જામે હરખે હળવા ભમે, વેકુંઠનાથને નવ આરાધ. હરિતાણું ૪
પીઠ અંબાડીને અંકુસ માર સહી, ઢેણ ઉડાડતો ધરણી હોડા.
આજ ચુવાચંદન આબ્રણ અંગ ધરી, વેગ જાય છે તું વહેલે બેડા. હરિતાણું ૫
અન્ન વસ્ત્રને છુપણને સર્વ જો, તેહનો તુજનો હતો ઉધાર;
નરસેના સ્વામીએ સર્વ સાડ કર્યું, તે પ્રભુને તમે કાં વિસારો. હરિતાણું ૬
પદ ૫ શુ.

દેવા દેવ તુજને પડી દીન પ્રતિ પાળવા, કંથ કમળા રહો સંત સામા.
લાઠ પાળે તેનો મહાદ શો માનીએ, હાથ જમણો વળે મુખડામાં. દેવા દેવ. ૧
ગજતણી વારે તું ગરૂડ મુકી ધસ્યો, હુંડના મુખથી ગજ ઉગાર્યો;
ધાય નારાયણા નામ લેતાં તદા, અધમ અજમેળ તુરત તાર્યો. દેવા દેવ ૨
છુપતું નોતર ભાવ વિણ પરહરયું, પ્રેમનો પારખું પરમ હાલ્યો,
ભક્તની હુપડી જગત ઊચિ કરિ, ભાજને ભાજને તું ધરાયો. દેવા દેવ ૩
દ્રૌપદી કેરી લબ્ધ તણે કારણે, દારિકાથી ધસ્યા એક સ્વાસો,
પાંચ પાંડવતણી લાંચ નહોતી કશી, દુત થઇ આવીયા દુષ્ટ પાસે. દેવા દેવ ૪
કામ દ્રષ્ટે કોડે કંબુ કહોતી હતી, ગાપિનાં ગારસ લેઇ પીધાં,
સવરીના બોરમાં સ્વાદ ઝાઝો ગણ્યો, મુનિતાણા વૃંદમાં માન દીધાં. દેવા દેવ ૫
વિસ્થ પાલકું એતું બિરદ પોતે વહે, એમ કહે સમરથ વેદ વાણી,
નરસૈયા રંકને જાંખના ભજનની, આપ અલભેલકા અધમ જાણી. દેવા દેવ ૬
ઇશ્વરનુ કીર્તન કરવા વિષે.

પદ ૬ શુ.

કૃષ્ણ કિરતન વિના નર સદા મુતકી, વિભળ કીધે વપુ મુવ ન થાયે,
સકળ તીરથ શ્રી કૃષ્ણ કિરતન કથા, હરિ તણા દાસ જ્યાં હોતે ગાયે. કૃષ્ણ. ૧
પુણે પુરંચોત્તમ નવલ રંગી તણ, અન્ય દેવે જેતું જન મોહે;
કોટી ચિંતામણી કામ થેતું તણ; મહીશીના પુત્રતું દુધ દાહે. કૃષ્ણ. ૨
ગર્જા જોશી જશ ગાય જેનો સદા, નારદ નામ મુખથી ન મુકે,
તે કામ દાર આવીને ઉભા રહ્યા, ગોપીકા મુખ જોવાને હુકે. કૃષ્ણ. ૩
અજાણવસુર પણ સ્વપ્ને પેળે નહીં, નેતી નેતી કહા નિગમ વામે,
નરસૈયા હૈર જશ ગાઇને રીઝવે, સહસ્ર ગ્રામે સેજા પાર ન પામે. કૃષ્ણ. ૪

હરિનું સ્મરણ કરવા વિશે.

પદ ૭ મું.

હરિ હરિ રસણ કરે કંઠણ કળિમાં, હૃદય યેસે નહીં કામ સરશે,
ભક્ત આધીન છે શામ સુદર સદા, તે તારા કારજ સિદ્ધ કરશે. હરિહર. ૧
પામર મુખ સાડ શું મુંઠ કુદ્યો ફેરે, શીશપર કાળ રહ્યો દંત કરડે;
પામર પલકની ખબર તુજને નહીં, મુંઠ શું જોઈને મુછ મરડે. હરિહર. ૨
મોઢ પાપે કરી બુદ્ધિ પાછી ફેરી, પરહરિ થડશું ઢાળે વળગ્યો,
ધશને ઠરશા છે નહીં જવાર, આપને અવગણ્યું રહ્યોરે અળગો. હરિહર. ૩
પરપંચ પરહરો સાર રૂદિઅ ધરો, ઉચરો હરિ મુખ અચળ વાણી;
નરસૈયા તણી ભક્તિ ભુલીશમાં, ભક્તિ વિના બીજું ધુળધાણી. હરિહર. ૪
પદ ૮ મું.

આપણ પાપ મે કવણ કીધાં હશે, નામ લેતાં તારૂં નિદ્રા આવે,
ઉપ આળસ્ય અહાર મે આઢ્યો, લાભ વિના લવરી કરવી ભાવે. આપણ. ૧
નિન પુકે દિન તો વહી જાય છે, દુરમતી નામે ભર્યોરે ઢાલાં;
ભક્તિ ભુતળ વિશે નવ કરી તાહરી, ખાંડયા સંસારના થોથાં ઢાલાં. આપણ ૨
દેહ છે જુઠ્ઠી કરમ છે જુઠ્ઠાં, ભીડ ભંજન તારૂં નામ સાચું,
ફેરિ ફેરિ વરણવું શ્રી હરી તુજને, પતિત પાવન તારૂં નામ જાયું. આપણ ૪
તારી કરૂણા વિના કંજી કોડાસણા, કળ અને વિકળવું બળ ન ફાવે;
નરસૈયા રંકને જખના તાહરી, હેડ બેડી ભાગા શરણ આવે. આપણ ૫
હરિજનની સંગત વિશે.

પદ ૯ મું.

તારા દાસના દાસની નિત્ય સંગત વિના, બ્રષ્ઠ થાય ભુધરા મન માહાર;
દુષ્ટની સંગતે દુષ્ટ મતી ઉપજે, શ્રવણ કીરતન નવ ધાય તારૂં. તારા દાસના. ૧
પુરૂષ વિષપાનથી દુરિજન દાહણા, વીપ પીધે તન તેજ મરશે;
તુજથીજ વેગળા તેહની સંગતે, જન્મ કોટી તણા મુકત હશે. તારા દાસના ૨
અમૃતની ઉપમા સાધુને નવ ધો, રાહુની દુષ્ટતા ન ટળી તેણે;
પ્રલ્હાદ નારદે ગરભ સંગત કરી, વશ કયા વેકુંઠનાથ જેણે તારા દાસના ૩
ચતુરધા રુષિ છે જુજવી જુજીની, તાહારા તેહને નવ રાચે;
બેહુ કરજોડીને નરસમયો વિનવે, જન્મે જન્મે તારી ભક્તી બજે તારા દાસના ૪
ભક્તના મહિમા વિશે.

પદ ૧૦ મું.

તારા દાસના ચરણની રેણ મસ્તક ધરે, જે થકી કોટી કલ્યાણ પામું;
નિરખતાં તેહશું નેત્ર અમૃત ડરે, ભવતણા પાપ તે લવણ વામું તારા દાસના ૧
ભક્તને ભેટતાં કિલ્મિષ નવ રહે, જ્ઞાન હીપક થકી તિમિર નાશે;
ધન્યધન્ય ભાગ્યજે સાધુ સંગત કરે, કંજી કીરતન થકી કૃપણ ભાસે તારા દાસના ૨
એક ક્ષણ થાર જે સંગત કરે, ધન્ય ધડી જગુની તેજ જણે;
ભણે નરસમયો ભવસાગર જીડતાં; હરિજન નાવ નિરચે પ્રમાણે. તારા દાસના ૩

કર્ણવરના મહિમા વિશે.

પદ ૧૧ મું.

મેં ગાથો જાણ તે પરમ આનંદયુ, કદમના છવ તે મરમ બોલો,
 કરમ ધોરિધરા વુજને જાણ્યા વિના, રતન યુગલકરે એક તોલો. મેં ગાથો ૧.
 નિગમ અગમ મુગમ હવો ગાંપને, તેહના પાર કોઈ નય જાણે;
 રામની કુચી તેને ફરશે નહીં કમના, જુગીના ભુતના ભરમ આણે મેં ગાથો ૨.
 પણ જ્યાંહાં જાણે ત્યાં પરમ આનંદ છે, ન આનંદ ત્યાં આનંદ હોયે;
 ભરસથો મંદમતી ગાય છે યુગ કુચી, જાણે જાણ્યા કરી ગાણે હોયે. મેં ગાથો ૩.

મુદામા અરિય વિશે.

પદ ૧૨ મું.

મુદામાની સ્ત્રી મુદામાને કહે છે—રાય ઉપર મચાણે
 જદુપતિનાથ તે મિત્ર છે તમ તણા, જાણ્યા વેળ કરી કુળનું પાસે,
 પ્રીત પુરવતજી હેત ધરશે હરી. મનના મનોરથ સદ્ગુણ ધારે જદુપતિનાથ. ૧.
 ધરે આજક સહુ દુખ પામે બહુ, અનનને તમથી રહે છે ઉગાં;
 નિરધન સરલયાં પુણ્ય કીધા કમના દોષ તે આવી કુળના જદુપતિનાથ ૨.
 જદુપતિ જાણે ભક્તિ વશ માધવો. કરશે કરજા પ્રભુ દીન જાણી;
 આમતી સ્નાનથી કોઈ અથ નીશશે નિરખતાં કુળને કમ આણી જદુપતિનાથ. ૩.
 કુળને હળીમળી શિશુ આંધા વળી, જાણે દુખ અતરજની;
 નિનતી મનમાંધરે આજસ પરહરે, સહાય થાશે નરસંગે સ્વામી. જદુપતિ ૪.

પદ ૧૩ મું.

સાંભળો ભામની કાન ધરી કામની, કવણુ કહાવું હું કુપણ પાપી
 ત્રિભુવન નાથ તે મહિપતી માધવો. કેમ બોલતા ત્યાં પાત નાંખી સાંભળો ૧.
 દિવસ આજા થયા બાળપણને ગયા, નરપતી તવ જાણુ પ્રીત જુગી;
 દુરખળ રંક હું ભિક્ષુક બાપમ, તવ લાહુ બોરસી ખાઈ મુતી સાંભળો ૨.
 ઉમસેન અકરે આધવ છે ત્યાં, બાળસદ ને અનિરંક પાસે;
 કોઈ જોડા જ્યાં ઉભો રહીશ કયાં, કોઈ આવી મહારા હાથ સહાયો. સાંભળો ૩.
 જહિત રતનો મણી કાન્તી ભાસે ધણી, તિથિર નાંધે તેવી જ્યાં પાસે;
 ત્યાં કેમ બોલી શકુ વેળ વદતા શબ્દ, મન મનને રાત પાસે સાંભળો. ૪.
 માન બેસી રહે મુગ દુખ સહ સહા, જાણે કમ તે ભાવે બોરણ.
 દુરિજન લોકતે જાને લવતા રહે, નરસર્વતા સ્વામીનું બીજ જાણે સાંભળો. ૫.

પદ ૧૪ મું.

સ્વામી સાચું કહું બોલવું નવ રહું, કથના વચન તે વાણી,
 ભવતણું નાવ ભક્તિ ભુધરતણી, નેહ હું પ્રીજવું રતેહ આણી આણી. સ્વામિ. ૧.
 તથી હરિ વેળજા ભક્તિ ભાવે મળ્યાં, રાય ને રંક તે એક ઘાટે,
 ભવપતિ કોઈધજ મન નાણે રતી, શક સરિખા ત્યાંહાં નથિરે સાહે. સ્વામિ. ૨.
 જાણે દેવ દયાળ શ્રી કુળજ, નિજ જન જાણિને શુદ્ધ લેશે;
 મિનતી પ્રીત તે જાય નહીં વીસરી, બાળલીલા તણાં અરિય કહેશે. સ્વામિ. ૩.

નથિ કંઈ એકવા ભેટ લેઈ જવા, કેમ કરી બાણથે ક્રમણ કરી;
 કંઈ નથી આપણું, દન લગભણું, નિરખતાં લાગે નરસૈનો સ્વામિ, સ્વામિ ૪
 પદ ૧૫ મું.

વીનતિ વળી કહું ભેટ લાવી દઉં, પોતિયે તાંડુલ ગાંઠ બાંધે,
 બાણથે થાઉં ધણું ભાવ ભોજન તણું, ધન્ય તે કૃષ્ણશું સ્નેહ સાંધે, વીનતી.
 લીલાડિના બેર તે ભાવે આરોગીયા, બુદ્ધું અન્ન આહિરનું લીધું;
 ભક્ત વિદુરની ભાજી ભાવે જમ્યા, બુધનું નોતરું પાછું કીધું, વીનતી. ૨
 ધેરે ધેરે પાંડવ કષ્ટ નીવારીયાં, ભક્ત કારણ કંઈ દુષ્ટ માર્યા;
 ઉચને નીચનું એને છે પારખું, પતિત અધરમી કંઈ કોટી તાર્યા, વીનતી. ૩
 ભક્તિ વશ વીરસો સંત સાથે મળ્યો, સમોવડને નવ ચુકે રાણે
 સંત સમરે ત્યાંહાં આવી ઉભો રહે, ભક્તના મનતણે ભાવ બળે, વીનતી. ૪
 જાઓ વેગે કરી નિરખો મુક્તિપુરી, ધન્ય ધન્ય તારણી સ્નેહ ન્યાળો;
 નરસૈના નાથને નિરખો નિશ્ચય કરી, કામનિયે કંથને બાંહય ઝાલ્યો, વીનતી. ૫
 પદ ૧૬ મું.

આલયો વાટમાં જ્ઞાનના ઘાટમાં, મીઠા મોહનતણું નામ લેતો;
 ધન્ય એ નાર અવતાર સરજી કંયા, કરણ છે કરણ મુખ એમ કહેતો, ચાલીયો. ૧
 માગવું મૃત્યુ પ્રમાણ છે પ્રભુને, લોભ કીધો ત્યાંહાં પ્રીત તુટે;
 કહું મેં અખળા મુખે બેસી રહો, માગતાં તો બધો મર્મ છુટે, ચાલીયો. ૨
 માગીયું મેં નથી શું મુખે કહું કથી, ભોગવું કર્મ જે ભાગ્ય લાગ્યો;
 શ્રીપતી નાથે મને રંક સરજડીયા, એમ કરી દ્રવ્ય દ્વાર આવ્યો, ચાલીયો ૩
 આવી ઉભો રહ્યા કંઈ ગદગદ થયો કોટી સુરજ શશી જાત ભાસે;
 ઉર દયા આણીને હરીજન બાળીને, પાળીએ જઈ કહું કરણ પાસે, ચાલીયો. ૪
 મદિર તેડીયા ચાલિને ભેટિયા, ત્રિવિધિના તાપ તે સર્વ નાકાં;
 હેમ સિદ્ધાસને લેઈ બેસારીયા, તાણતાં વિપ્રતાં વસ્ત્ર ફાટ્યાં, ચાલીયો. ૫
 તેલ દુલેલ મરદન કરાવિયાં, શુદ્ધ ઉબ્બાદકે સ્નાન કીધું;
 કનકના પાઘડી ચરણ આગળ ધરી, કરણે ચરણોદક શીશ લીધું, ચાલીયો. ૬
 પુનીત પિતાંબર પહેર્યા આપીયું, કનકને થાળે પકવાન દીધાં;
 ભાવતાં ભોજન કૃષ્ણ સાથે કર્યાં, લીધું આચમન ને કરણ સિધ્યાં, ચાલીયો. ૭
 કૃષ્ણ પલગપર પોને પધારાવિયા, દર્શિયુત વીંઝણે વાચુ ભરતા;
 સત્યભામાદિક નારી નિરખી રહિ, નરસૈનો નાથ પદસેવ કરતા, ચાલીયો. ૮
 પદ ૧૭ મું.

ભાગ્ય જે જે આમ કૃપણ લિધુંક તણું, રૂકમણી આદિ સૌ નારી બોલે;
 હળધર ભાગ્ય તે ભોગ પહોંચાડિયા, આજ અમરીપથી અધિક તોલ; ભાગ્ય ૧
 આ કૃપણ રૂપ તે પ્રગટીયું ક્યાં થકી, વસ્ત્ર મેલાં દીસે કર્મ કુટ્યાં;
 ત્રિશુભને દુલેલ સેજ રમા તણી, વશ કરી નાથને પાપ છુટ્યાં, ભાગ્ય ૨
 અંગ અતિ કમકમે ધણણું મહોડે ધમે, ઉધરસે ને વળી નાક છુટ્યાં;
 જે જે કંઈતક હરી દેહ દશા ફરી, ફરણ તે ફરણને મગ સુતો, ભાગ્ય ૩
 પહોંડીને ઉડીયા સ્નાને બેસારીયા, વદન પખાળવા નીર દીધું;

કનક ઠારી ભરી રીતળ જળ આપીયું, કનક કોરે તે પાણી પીધું ભાગ્ય ૪
 શ્રીમુખે બોલીયા કહોને બાંધવ તમા, અભચારી કે અહ ધર્મ કીધો
 કુસળ છે બાળ ગોપાળ સહુ તમ તણા, ભાગ્ય મોટું મને ચીત લીધો. ભાગ્ય ૫
 મહારથના ધર્મમાં હુય વળગી રહ્યો, હુંને મારી વળિ ગત્ય ભુલ્યો.
 મીત્ર મુદામોની શુદ્ધ લીધી નહી, કામની કેડમાં હુંજ રહ્યો. ભાગ્ય ૬
 સાંદીપ ગારને ઘેર આપજુ લખ્યા, ધન્ય ધન્ય દિવસ તે સફળ કહાવ્યો;
 એક રેણી રહ્યા વન વીશે આપજુ, શરપળ ભાગતાં મેઘ આવ્યો. ભાગ્ય ૭
 અન્ન લીધા વીના લુખ્યા બેસી રહ્યા, ગારાળીએ આપખી પીડ જાણી;
 વીસરી ગયુ છે કે વીર તને સાંભરે, સાંદીપ ગારની અચળ વાણી. ભાગ્ય ૮
 ભાલીએ ભેટ જે મોકલી મુજ ભણી, ભાવશું ભાષ તે લાગે મીઠી;
 સંકાયતો નરસિંહ વીંપ આધી પર, નરસઘના સ્વામીએ નજરે દીઠી. ભાગ્ય ૯
 પદ ૧૮ સું.

છપ્પન ભોગ જ્યાં કવતુ તાંદુલ ત્યાં, આપતાં ઉર સંકાય આવે;
 જેરે જોએ તે આવી મળે કરજુને, તાંદુલ ભેટ તુચ્છ કહાવે. છપ્પન ૧
 ધાઈ લીધા હરી મુક તાંદુલ ભરી, પ્રેમ ગારાળીયા તુટી પામી;
 ઉદ્ધ કુખરથી અધિક વર્ષભવ કર્યો, રૂકમણી કર રીશ નારી. છપ્પન ૨
 એક રહ્યાં અમો એક બીજ તમા, ભક્તને અડળક દાન કરતા;
 પ્રેમદાયે પ્રેમનાં વચન એનાં કહ્યાં, હાથ સાહ્યો ચીજ મુઠી ભરતાં. છપ્પન ૩
 ચીનતા વચન તે વીંપ સમજ્યો નહિ, આલસા ઘર ભણી રીખ માગી;
 નરસઘને માથે દુરબળપણું ટાળીયું, ભુખના દુઃખની ભી ભાગી. છપ્પન ૪
 પદ ૧૯ સું

વીંપ ચાહ્યો વળી કરન સાથે મળી, ચીતમાં શાયી વીચાર કરેને;
 આપ્યું તો ટાંધ નહી પીડ જાણી નહી, તે તણે શાય રૂદીચેજ ધરેને. વીંપ ૧
 અષ્ટ મહાસીદિ તણી રીદિ નવનીધી તણી, સપતીમાં રહ્યો ભોગ માણી;
 કામની કંચને હુ દવારકાં આવીયો, અમતણી પીડાતો નવ જાણી. વીંપ ૨
 બાળ ગોપાળ જે વાટ જોતાં હશે, તેહને જોઇ અમા શુ કહેશુ;
 મીત્ર માહનતણુ હેત બચારે પુછશે, કામનીને ઉત્તર કેમ દેશુ. વીંપ ૩
 એમ ચિતા કરે નેત્રથી નીર ઝરે, કંચની વાત મતમાંહિ ધારી;
 નરસઘનો નાથ તો અતી ઘણા ભોલીયો, પીતાંબરી પણ લીધી ઉતારી. વીંપ ૪
 પદ ૨૦ સું.

ધન્ય તું ધન્ય તું રાય રણછોડજી, દીન જાણી મને માન દીધું;
 નહી મુજ ભોગ તે ભોગ પડેંચાડીયા, આજ અમરીશ અધીક કીધું. ધન્ય ૧
 કનકને આસને મુજને બેસારીયો, રૂકમણી કરનનો હાથ સહાતાં;
 હેત કરિ કરી ચરણ તળાંશીયે, ખરસ ભોજન ખાંતે ખાતાં. ધન્ય ૨
 બાળપણ તણા સ્નેહ નવ વીસર્યો, મીત્ર માહનતણુ પ્રીત સાચી;
 હેતથી હળી મળી માન દીધું મને, રંક બેસાર્યો કનક માંચી. ધન્ય ૩
 ધન્ય ધન્ય કપનજી સેત સેવા કરી, ધ્યાન ધરેને હુ નીજ દવાર આવ્યો;
 રતન જડીત મણી ભવન શોભા ધણી, દેવ શું દવારકાં આંહી લાવ્યો. ધન્ય ૪

કનકની ભુમીને રત્નના થાંભલા, અર્ધની ભેત ઉદયાત દીઁઁ;
આનને પાન ત્રિહાર સ્થાનક ઘણા, કામની નિરખતાં કામ હીસે. ધન્ય. ૫
સમે નવ વરસની દીકી ત્યાં સુંદરી, નારી નવ જોખના બહુ રૂપાળી;
સોજ સજ્જાર તે અંગ સુંદર ઠરયા, દેવ વિમાનથી રહેયા નિહાળી. ધન્ય. ૬
સહસ્ર દાસી મળી પાસે વીંટી વળી કામની કથની પાસ આવી;
સ્વામીરે સ્વામી હું દાસી છું તમતાળી, ચાલો મદિરવિષાગ્રેમલાવી. ધન્ય. ૭
ગામતી સ્નાન કરી કુંભજી નિરખીયા, પુણ્ય પ્રગટ ધણું પાપ નાકું;
તેથકી સમૃદ્ધિ આ સંકળ તે આંપડી, મઠી ગણું આપણું ભાગ્ય માકું ધન્ય. ૮
કુશન કહેતાં તે નીજ ધામ પધારીયા, નવલ જોખન ધયાં નરને નારી;
વીનતી ઉચરતાં રજની વીતી ગઈ, ન સંકળના સ્વામીની પ્રીત ભારિ. ધન્ય. ૯
ઈતી મુદામાનાં પ્રભાતીયાં સંપૂર્ણ.

ગોપિયોના જન્મની તારીખ વીંશે.

પદ ૨૧ સુ.

સારમાં સાર અવતાર આખળા તણે, જે જોજે બળીભદ્ર વીર રીઝે;
પુરૂષ પુરૂષાતન શુ કહું હે સખી, જેથી નહીં માહર કાજ સીજે. સારમાં. ૧
મુખની પર્યંત તો પ્રાપ્તી છે પુરૂષને, સત્ય જો સેવક ભાવ રાખે;
રસ ભરણુ રૂપાં નાથ નોહારા કોત નહીં નાર અવતાર પામે. સારમાં. ૨
ઈંદ્ર આદીક અજ કશને મહા મુખી, આપીક ચરણજ તેહ વહે;
આપીથી આપનુ અધમપણુ લેખને નરણુ નવ રૂપે આપ નહે. સારમાં. ૩
વેદ વેદાંત ઉપનીશદ્ અટ મળી, જે નરને રસ પ્રગટ કીધે;
તે રસ ભાગ્યનીધી ભામની ભોગવે, અહોનીશ અનુભવ સંગ લીધે. સારમાં. ૪
સ્વપ્ન સાચુ કરે ગીરોધર શામળો, પ્રણયુ હું પ્રાણપતી પાણુ જોડી;
પથનુ જેમ પશુ પુઠળ વળણુ કરે, નરસંકળના નાથજી નાથ તોડી. સારમાં. ૫
પરોઢીયે વેહેલા ઉઠવા નિષે.

પદ ૨૨ સુ.

રાત રહે જ્યાહરે પાછલી અટ ઘડી, સાધુ પુરૂષને મુઠ ન રહેડું;
નીંદ્રાને પરહરી સમરવા શ્રીહરી, એક તું એક તું એમ કહેવું. રીત રહે. ૧
જંગીયા હોય તેને જંગ સંભળવા, ભોગીયા હોય તેને ભોગ તજવા;
વેદીયા હોય તેને વેદ વીચારવા, વધરિનવ હોય તેને કશન ભજવા. રાત રહે. ૨
મુક્તી હોય તેને સદમથ આંધવા, દાતાર હોય તેને દાન કંપવું;
પતિવ્રતા નારને કથને પુછવું, કથ કહે તેતો ચીત ધરવું. રાત રહે. ૩
આપણે આપણા મર્મ સંભાળવા, કર્મનો મર્મ તે જો વીચારી;
નરસંકળના સ્વામીના સ્તેહથી સમરતાં, ફેર નવ અવનરે નરને નારી. રાત રહે. ૪
અભકત વિપે.

પદ ૨૩ સુ.

નંદના નદશુ નેહ જેને નહીં, તેરે માનવ અર શ્યાન તોલે;
જુતળ ભાર કરવને જો અવતરયા, પ્રેમની પેરે સસાર તોલે. નંદના. ૧

કાંઈ થઈ દેખો ભોગ તેના બળે, સહ પડે તેના મુખ નાથે;
 જીવતા જન તેનો જમ જેવા બલવા, પ્રીત નહીં જેહને ફરન સાથે, નંદના ૨
 કીર્તી થી ફરનની જીભથી નવ ભજે, તેરે મુખે દેવરાશ તાણુ;
 ભણે નરસંધ્યા જેણે હરીને જાણ્યા નહીં, તેહનું કંઠનું સદાય કાણુ, નંદના ૩
 ઇશ્વરના પ્રેમ મામવા વીશે.

પદ ૨૪ મુ.

પ્રેમરસ પામે તુ મોરના પીંછધર, તત્વનું ટુંપાણુ તુજી લાગે;
 હબળા દોરનું કશકે મન થયે ચતુરધા મુક્તી તારી ન માગે પ્રેમ. ૧
 પ્રેમની વાત પરીક્ષત પ્રીતયો નહીં, શુકજીએ સમજીને રસ સતારયો;
 જ્ઞાન વૈરાગ્ય કરી અંથ પુરો કર્યો, મુક્તોગા મારગ સીધો દેખાડ્યો, પ્રેમ, ૨
 મારીને મુક્તી આવી ઘણા દહતને, જ્ઞાની વિજ્ઞાનિ બન્ધુ મુનીરે જાગી;
 પ્રેમને જોય હતી વ્રજતણી ગોપીકા, અવર વીરલા કેવળ ભક્ત ભોગી, પ્રેમ ૩
 પ્રેમને મુક્તોગા પરમ વદ્ધિલ સગ, હેતુના જીવ હેતુ તું;
 જન્મો જનમ લીલાં રસ ગાવતાં, લહાણનાં વહાણ જમ દ્વાર છુટે, પ્રેમ ૪
 મેં અહયો હાથ ગોપીનાથ ગરવા તું, અવર બીજુ કોઈએ ન ભાવે;
 નરસંધ્યા મહામતી ગાયછે ગુણકથી, જતી સતીનેતો સ્વયં ન આવે, પ્રેમ ૫

વામનજીના જનમ વીશે.

પદ ૨૫ મુ.

અળી તણે દ્વાર હરી વીંધ વામન હુવાં, વેદની કુન તો મગન ગાજી;
 ઇંદ્ર પ્રસ્થથી અળી આલ્યો ઉતાવળો, જેરે જોઈએ તે દ્વીજ દયાને માગી અળી. ૧
 એક પશુકથી તણા દામ ભણવાં કરે યૌવનુ તે મારે મુળ રાત્રુ;
 વીંધ ફરે ઘણા લોભના વહેલા દામ માટે ઘણા હુ ન સાત્રુ. અળી. ૨
 દેશને દ્વાજજીતમે નીવળ્યાં મંદીરો, ભુમીશુ મંગારે ત્રણ કરમાં;
 દેશજી ભડાર બહુ કુચીયો સહીતવળી, માગો હસ્તી મારાં રાખે ધરમાં બ ૩
 હસ્તી ભડારને હુ લેઈ શું કરું, લોભીયાની નથી જાત માહરી;
 આજે વીધાતાયે વામન નીરમ્ભો, વ્રત રહેવું મારે બ્રહ્મચારી. અળી. ૪
 જોતજો તું અળી શુક કહે છળ પર્યો, વીજીએ વામન વેપધારી;
 અર્ધ જગન સમે દાન અવની તણું, પાત્ર એવું ક્યાં મળે મુને મુશરી બ. ૫
 હરી તણા ચરણ ઉપર નીર નામતાં, નાળમાં ભગુસુત પેડા ચાલી;
 રીસ રૂદયે ધરી ઘણુ ઘણુ રામજી, નેત્રમાં દર્શની સેર ઘાલી. અળી ૬
 આપડો બહીરાય પગતળે ચાંપીયો, પ્રભુ પાતાળનો કરીને ધાર્યો
 ભણે નરસંધ્યા હરીભક્ત આધીનછે. ઇંદ્ર અવીચળ અધીકાર આપ્યો. બ. ૭

પ્રેમજ્ઞાન વીશે

પદ ૨૬ મુ.

અળીને જોઉં તો જગત દીસે નહીં, ઉંઘમાં અટપટા ભોગ ભાસે;
 વીત વૈનવ્ય વીલાપ તદ્દપછે, બ્રહ્મ ભટકાં કરે બ્રહ્મ પાસ અળીને જોઉંરક. ૧
 પ્રેમ મહા ભુત પરીબ્રહ્મ વીશે ઉપન્યા, અણુ અણુ માંહી રહ્યારે વ્રજાગી;

કુલ ને કુળ તેલો પ્રજ્ઞના જાણવા, ઘડઘડી ડાળતે નહીંર અજગી, જગી જાઉં. ૨
વેં લો એમ જદે સુતિ સ્મૃતી સંભવ દે, કનક કુળનીયે ભેદ નાયે;
પાઠ ઘડયા પછી નામ રૂપ જુગલો, એતે તો હેમતું હેમ હોયે, જગીને જાઉં કે
જીવ તે શીવતો આપ ઇચ્છાયે થયા, રચી પરપંચ ચૌદ લોક કીધો;
જાણે નરસંઘો એ તેજ તું, એતે સમરયાથી કઈ સંત સીધા. જગી ૬
પદ ૨૭ મું.

શરીર શોધ્યા વીના સાર નહીં સંપડે; પડીતા પાર નહીં પામે પાથે;
તાંદુલ મેલીને તુષને વજગી રહયો, જુગ નહીં જાગે એમ કાલે થાકે શરીર. ૧
રસના સ્વાદમાં સર્વ રૂંધાઈ રહયા, વળતી ગુરે જ્ઞાન વીનારે ગુરે
ગાણી વીલાસમાં વીવીધ વાણી વદે, પરહરી પ્રેમને વળગે વુધે. શરીર. ૨
સખદ શીખે અરે ? સકળ વિદ્યા ભણે, અધ્યાત્મા ઉચરે આપી આઠે;
પ્રપંચ પીડમાં રહયો અહંકાર નવ ગયો, આઠડયો એમ અનંત કોઠે. શરીર. ૩
શાસ્ત્ર કથા કહે રજનીમાં આથડે, એમ અજ્ઞાનમાં શીસ ગોઠે;
જાણે નરસંઘો જે ભેદ જાણી જુઓ, મેં તો રચી કહ્યું પદ ચાથે. શરીર. ૪
ઈસ્વરનું ધ્યાન ધરવા વિશે.

પદ ૨૮ મું.

ધ્યાન ધર ધ્યાન ધર નંદના કવરતું, જે થકી અખીલ આનંદ પામે;
અષ્ટ માહા સીદ્ધી તે દ્વાર ઉભી રહી, દેહનાં દુકૃત તે દુર વામે. ધ્યાન ધર. ૧
ચારના પીછના મુગટ મુસ્તક ધરે, કુંડળ મકરાકૃત અવણ લળકે;
નિલવટ તીલક તે સભાંગ કેસર તણું, કંઠ મુકાદળ દ્વાર ઢળકે. ધ્યાન ધર. ૨
પીતાંબર પલવટ કટીતરૂ ચીર છે, લલીત ત્રિભંગીવાળો વેણ વાયે;
કંઠમત્તા દરમ તળે રાધકા રસ ભરી, હરજને સંગ આલાપિ ગાયે. ધ્યાન ધર. ૩
મોરલીની કુની મુછી વનીતા વ્યાકુળ થઈ, ગોપિકા કેસાં લૂંદ આવે;
નરસંઘયાને મન આનંદ અનિ ધણો, પુગ્ગ મુકાદળ ભેદ ધરાવે. ધ્યાન ધર. ૪
પદ ૨૯ મું.

શા મુખે મુતો સંભાર શ્રી નાથને, હાથ તે હરિવિના કાણે રહાયે;
માતને તાત મુત જ્ઞાત ટોળે મળ્યા, દાહલી વેળા સૌ દુર જાયે. શા મુખે. ૧
ઉધે મસ્તક હોતો ઉચ તપ આચરી, ભક્તિ કીધી ભગવાન કેરી;
એવતરી પાસ બંધાયો માયા તણે, લપટી લાલચે લીધો ઘેરી. શા મુખે. ૨
દિવસે ચોદસ ભગ્ને રાત નિંદ્રા વિશે. સ્વપ્નમાં સાંભરે મોટી માયા;
પલક પલવાર નહિ હરિને ભજવાતણે, જ્યાં સગી જીવ સંજોગ કાયા. શા. ૩
ધન ધામે કરી મોહિ રહયો લોભિયા, વેદના ત્રિસરી ગરજ કેરી;
નાથ ત્રિલોકના હરિને સંભારી, જ્યારે રાખ્યોતો જઠરામાં ઘેરી. શા. ૪
જગરે જીવડા વાંજ આવ્યો ધણું, કેટલાએક પ્રતિજ્ઞાધ રીજે;
મરેસંઘના સ્વામીને મીત્ય સંભારતાં, દેહનાં દુકૃત દુર કાળે. શા મુખે. ૫
ઉપદેશ વિશે.

પદ ૩૦ મું.

સાહુ સાહુ સાથે જાણે મરેસંઘના, માનવિ દેહ તૈવ કહિયે;
કરન કહી વળિ વળિ કરન કહી કરન કહેતાં મઉ મખ ભળિયે. સા. ૧

કરન સેવાતણિ અમર ક્ષિપ્ત કરો, મુઠ મતી માનવી કાંઈ ન જાણે;
કંબુલું નામ રખે રૂઢયથી વીસરે, ધન્યમાં ધન્ય કંબુજ પરમાણુ. સાધુ. ૨
જેને જોવા મહા મુનીજન ભમે, વીંઠલો વનમાં ગાયો ચારે;
ભણે નરસંઘ્યો જે ચતુર નર તે બરો, અહરનીશ કંબુ ધારે. સાધુ. ૩
પદ ૩૧ મું.

પારકી હુંસે મહત્તા કરે પ્રાણીયા, પુણ્ય પાખી સર્વ વાત ખોટી,
કહે તેતો કસ્તુર કોદરા વાવીયા, ક્યાંથી જન્મે તુતો દાર રોટી. પારકી. ૧
કહે તેતો દાન આપ્યું અજ્ઞતાણું, ક્યાંથી કહે તુતો ઘેર ખોટી;
કહે તે કથીર સોનારને આપીયું, ક્યાંથી પહેરે તું કનક ટોટા. પારકી. ૨
પુણ્યથી રીધી છ પુણ્યથી સીધી છ. પુણ્યથી પહેરશે ડાલો ડોટી;
ભણે નરસંઘ્યો તું પુણ્યકરે પ્રાણીયા, પુણ્યથી પામશે પદવી ખોટી. પારકી. ૩
જશોદાના પુણ્ય વિષે.

પદ ૩૨ મું.

ધન્યરે ધન્ય મહા પુણ્ય જશોદાતાણું, પુત્ર ભાવે પરીબ્રહ્મ રાજ;
નંદના નંદ આનંદ થઇ અવતર્યો, શેષ બળીભદ્ર સંગ ધીરાજે. ધન્યરે. ૧
અમર અહીર અરધાંગ ગોપાંગના, વૃક્ષવેલી સર્વ રૂપી રાણી;
ભક્તિ તે રાધિકા મુક્તિ જશોમતી, યજ્ઞ વૈકુંઠ તે વેદ વાણી. ધન્યરે. ૨
નીગમ વસુદેવજી ગાય ગોપી રૂપાં, દેવકી જ્ઞાન વિવાદ કહાવે;
જ્ઞાના કર લોકડી વેણુ માહાદેવજી, પંચ વદન કરી ગાન ગાયે. ધન્યરે. ૩
ઇદ્ર અરબુન અહંકાર દુરયોધન, દેવતા અવતાર લીધા;
ધર્મ તે રાય મુધીછિર જાણજો, દાસનો દાસ નરસેન કીધા. ધન્યરે. ૪
જશોદા શ્રીકૃષ્ણને જગાડે છે તે વિશે.

પદ ૩૩ મું.

ઉઠં ઉતાવળો ચાલ્યને વીંઠલા, ગોવીંદ ગાયને વચ્ચ ધાવે
જાગ્યને જાદવા, જનનિ જશોદા વડે, કહાન કાં ધણી તને નિંદ્રા આવે. ઉઠં. ૧
દંત્રધાવન કરો આળસ પરહરો, રજનિ નિમિર ગયું પહો દાંડયું;
કુરને કરમળો સે ન શીરાવતો, દહિરે દામોદરા ધાય ખાડું. ઉઠં. ૨
આરણ્ય બળીભદ્ર ઉભા બહાર, જોરે વહાલા તારી વાટ જીવે;
નરસંઘના રવામિતું મુખડું દિંડે, માતનું મનડું અતિરે મોહિ. ઉઠં. ૩
કશ્વરની ભકિત માગવા વીધે.

પદ ૩૪ મું.

મારા નાથજી મુંને ભક્તિ દેજો સદા, દિનજાણિને સંભાળ લેજો.
ભક્તિ આપિ ભલા ભાવથી ભુદરા, અતેઆવિ અહોનિશ રહેજો. મારા. ૧
ભક્તી કારણ મારો દેહ દુરબળ હજો, દેહ કારણ રખે રનેહ જાયે;
આજ મનસાથ જહુનાથ વિસરે, વળતિ વલે મારિ કોણ થાયે. મારા. ૨
કર્મ કુલ કરિ ખાણ ચારે ભક્તિ નાસવ નિસર્યો નામ આરિ.
કરણ કિરનને વિના જામ જાગેવૃક્ષ, જેમ રહે જુગરે રિફિ હમરિ. મારા. ૩

હું મલં નાના કર્યો નીત્ય ઉઝગરો, નવ ઠર્યો નાથજી શરણ પાખે;
 ભવવિશે બુઝતાં વારને જુમ નહીં, બ્રાહ્મ મહી મુળને કોણ રાખે. મારા. ૪
 અદ્ય આશુસ્વમાં કદવના મનુષ્ય, આજ કીકું વળી કાલ કરવું;
 સ્વાસ્થ્યે સૌ વીધાસ નહી નીચીપનો આશ આધુરીને એમ ગરવું. મારા. ૫
 હિતમ મધ્યમ વરણ તુ વીઠલા, ગ્રગટ થઇને દરશન પમાડો;
 નરમયા રંકને ટંક કરણા કરો, દીનબધુ વળ્યો આંક આડો. મારા. ૬
 ઇસ્વર ઇચ્છાથી જે બને તેનો અપ્રશોષ ન કરવા વિષે.

પદ ૩૪ મું.

જે ગમે જગત ગુરુદેવ જગદીશને, તે તણા ખરશરો કોક કરવો,
 આપણા ચીતવ્યો અર્થ કાંઈ નવ સરે, ઉગરે એક ઉકવેજા ધરવો. જે. ૧
 હું કરું હું કરું એજ અજ્ઞાનતા, શંકાનો ભાર જેમ સ્વાન તાણે;
 સુદી મંડાણ છે સર્વ જોણીપરે, જોગી જેજેથરા કોઇ જાણે. જે. ૨
 નીપજે નરથી તો કોઇ ન રહે દુખી, શતરૂ મારીને સૌ મીત્ર રાખે,
 રાયને રંક કોઇ દ્રષ્ટે આવે નહી, ભવનપર ભવનપર છત્ર રાખે. જે. ૩
 સ્તુતિના પત્ર ફળ ફૂલ આપે થયા, માનવી મુખ મન વ્યર્થ શાયે;
 જેહુના ભાગ્યમાં જેહુને જે લખ્યું, તેહુને ને સમે તેજ થાહેયે. જે. ૪
 વ્યર્થ ગરખડ કરી વાત ન કરી ખરી, જેહુને જે ગમે તેને પુજે;
 મન કમ વચનથી આપ માની લહે, સત્ય ને એજ મન એમ મુજે. જે. ૫
 મુખ સંસારી મિથ્યા કરી માનજે, કંસ વિના બીજુ સર્વ કાચુ;
 જુગલ કરજોડી કરી નરસાધ્યો એમ કહે, જન્મપ્રતિ જન્મહરિનેજ ભણુજે. જે. ૬
 ઇશ્વરના શ્વરૂપ વિશે.

પદ ૧૮ મું.

અખિલ બ્રહ્માંડમાં એક તું શ્રી હરી, શુન્યમાં શબ્દ થઇ વેદ વાંસે;
 દેહમાં દેવ તું તેજમાં તત્ત્વ તું, શન્યમાં શબ્દ થઇ વેદ વાંસે. અખિલ. ૧
 પવન તું પાણિ તું ભુમિ તું ભુધરા, વૃક્ષ થઇ ફુલી રહ્યો આકાસે;
 વિવિધ રચના કરી અનેક રસ લેવાને, શિવથકી જીવ થયો એજ આસે. અ. ૨
 વેદ તો એમ વડે સ્મૃતિ સાખ દે, કનક કુંઠલ વિસે ભેદ નહાય;
 માટ થડયા પછી નામ રૂપ જુગવાં, અત્યે તો હેમનું હેમ હોય. અશિલ. ૩
 વૃક્ષમાં બીજ તું બીજમાં વૃક્ષ તું, જોઉ પરત તરો એજ પાસે;
 ભણે નરસયો એ મનતણી શાધના, પ્રીત કરૂ પ્રેમથી પ્રગટ થાશે. અખિલ. ૪
 આત્મજ્ઞાન વિષે

પદ ૩૭ મું.

જ્યાં લગી આત્મા તત્ત્વ ચેત્યો નહી, ત્યાં લગી સાધના સર્વ જુહી;
 મનુષ્ય દેહ તાહરો, એમ એજે ગયો, માવડાની જે વૃક્ષી જુહી. જ્યાં લગી. ૧
 શું થયું સ્નાન સેજાને પૂજા થકી, શું થયું ઘેર રહી બાપ લીધે;
 શું થયું ધરી જ્યા ભરખ લેખા કરે, શું થયું લાલ લોચન કીધે. જ્યાં. ૨
 શું થયું તપને તીરજ કીધા થકી, શું થયું માજ મહી નામ લીધે;

હું થયું તીલકને તુલસી ધરયા થકી, શું થયું ગંગાજળ પાન પીધે. બધાં, ૩
 શું થયું વેદ વ્યાકરણ વાણી વદે, શું થયું રામને રંગ જાણે;
 શું થયું અદ્વૈતજ્ઞ થેવા થકી, શું થયું વરુણના લેહ આણે બધાં ભગી. ૪
 એ છે પરપંથ સહુ પેદ ભરવા તણા, આત્મા સસ પરિણમ ન જોયો;
 ભણે નરસિંહ કે તત્વ દરશન વિના, રત્ન ચિતામણી જન્મ ખોયો બધાં. ૫
 પદ ૩૬ મું.

અલ્યા નામ પ્રાપ્તો પણ રામને નવ લાહ્યા, વૈષ્ણવ પદકેરં ધિરક ઝાલે;
 ચરવચ્ચે પુત્રવિના જેવું પારણું; વરવિના જેવી જાન માલે. અલ્યા નામ ૧
 બ્યાધીની વેદના વિધની ના રણ, હાલો ગંગામયં મેધ ગાળે;
 હરિને જાણ્યાવિના હરિકેરો જન થયો, વાન પકવાતથી જીખ ન ભાળે, ૨
 હું એમ જાણું હરિજન હું થયો, વિષ્ણુપદ ગાઠ થયો ભક્ત ભવમા;
 કુરુષી તો કાગની હોય કરે હસનો, હસને તો હસી કહારે ભવમા. અલ્યા ૩
 પંડમાં પ્રભુ પણ પ્રગટ પેખે નહિ, ફેગટ બ્રહ્મમાં દુર ભાળે;
 અગમ્યત બ્રહ્મતું અણિત લેખું કરે, દુષ્ટભાવે કરી માળ ઝાલે. અલ્યા નામ. ૪
 એ નિરાકારમાં જેહું મન ગણે, સિન સંસારની બાંતી ભાળે;
 હાંસ તરસાયો તેને ચરણે નમે, જ્ઞાન વિજ્ઞાનની જોત જાળે. અલ્યા નામ. ૫
 હારમાળાનાં પ્રભાલીયાં.

પદ ૩૮ મું.

તું શાનો ઠાકેર હું શાનો થેવક, મારા કરમના લેખ જુદા ન બાળો;
 મંડળિક હારને પેરેપેરે પરભવે, છબીલાલ હાવે કેમ થાયે. તું શાનો. ૧
 મુને કો કહે લપટી કો કહે લોભીયો, કો કહે તાલ કુટીયારે ખોટો.
 સાર કર એ હરી, દીન જાણી કરી, હાર અથે તો કહું નાથ મોટો. તું. ૨
 વેલ્લખિ મુજને અભિશે વગાવીયો, ઉજ્જ્વલક મુકી ઉપહાર્ય કીધું;
 દયાદક્ષ મેધ ત્યાં મેકલ્યા શ્રી હરી, આપના દારાને સાન કીધું. તું શાનો. ૩
 જાહેર મુજને મહાદેવે કીરણ કરી, ત્યારે મં મક્ષમીનાથ ગાયો;
 અમેય સેવ્યતે ભાજ જાતી હતી, ગરૂર મુકીને તું ચરણ ધાયો. તું શાનો. ૪
 મારે બેઉ પાસે મુંદરી બાંહે કંઠે ધરી, કેશવ કીરતન એમ થાયે;
 અણલીયા લોક તે અસત્ય વાણી વદે, પુણ્યવંત લોક તે એમ ગાયે. તું; ૫
 હીરની દોરીયે હાર ગુથાય છે, વાણું વાશે તો વીજદાસ મરશે;
 દયા કરીને હરિ હાર આલો મને, સામળા ચહાય તે મૂળ કરશે. તું શાનો. ૬
 સોરઠામાં મુને સર્વ સાથે કહે, પુત્રીનું મોસાણું સાર કીધું;
 તાગરી તાવમાં ઇંડ ચણવીયું, તરસેયાને અભોદાન દીધું. તું શાનો. ૭

પદ ૪૦ મું.

ભેગજા ભાગ્યે રૂપ દામોદરા, ઉઠે જહુનાથ દેવાંધ દેવા;
 રાજ અંજલિ મદ ભર્યો એમ ઓચરે, નરસિંહ નાગરની સાચી થેવા. ભેગ. ૧
 ભક્ત પાળક કયાળ દામોદરા, દાસ નરસિંહે શરણે રાખો;
 માવજ છે મુજને પૂરણ તાહરી, નાગર સાથે હરિ મેહ દાખો. ભેગજા ૨

નિશાદિન નરહરિ નામ રૂઢિએ વસે, પતિત પાવન તારૂં ખરે કહાવે;
આઠ થકી તમે બજ મુકાવિયો, તેમ નરસૈયા નાગરને મુકાવે. ભોગળ ૩
૫૬ ૪૧ મું.

શ્રીકૃષ્ણ કૃપાનીધી કેસવા શ્રીહરી, હું અનાથ તું નાથ કહિયે;
મંડળિક હારને પેરેપેરે પરભવે, ઊબલા વીના શરૂ કોને જઈએ. શ્રી કૃષ્ણ ૧
સંસાર પરહિર નામ તારૂં જપું, તો પ્રભુ કોં પેરે પેરે ખીરૂ,
અતરમત અવીલોકન શામળા, તુજ વિના રૂઢિયામુ કોણ લીરૂ. શ્રી કૃષ્ણ ૨
માહરા મનમાં હરખ પુરણ છે, તો મહારૂં દુખ પ્રભુ શે ન ભણે;
ભણે નરસમયો પુરણ પતિજ માહરે, મંડળિક મુજને મારે વાણે. શ્રી કૃષ્ણ ૩
૫૬ ૪૨ મું.

સાર કરી શ્રીહરિ દિન બહિષ્ કરિ, સન્મુખ થઈને તું જોને આજ;
અમો નાગર બહરે હઠ કરિ બોલશું, નહીંરાખુ ત્રીકચા તોરી લાજ. સાર ૧
ઝાકુળ માહિ તુ ગાળો ખાતો ફરે, તવનીત આહરિના લેતો ચોરી;
મદન ચોરશુ મુખ નથી બોલતો, અમો લાજ રાખુજ તોરી. સાર ૨
અલ્યા બહુ પેરે ગ્રાપીને લાલ લણવીયાં, અન્ન આહરિનાં લેતો આખી;
નટવાપણું રંગ ભોગ લીલા કરે, તે નાગર નરસમયો રહ્યો છે સાખી. સાર ૩
૫૬ ૪૩ મું.

માગરૂં શું મોહી રહ્યો શામળા હાર આપે તો તારી ખ્યાત વાણે;
નાગર તાહરૂં નામ ગાતો હતો ત્રીકમ, તુને નહિ આરાધે. માગરૂં. ૧
સરવ જાતી તણા લોક ટાળે મળ્યા, જેની સહાય કર્યો તેની થાસે;
મૃત્યુના ભયે નરસમયો બિહતો નથી, તાહરો જશ જગદીશ જોસે. માગરૂં
રજનિ સઉ વહિ ગઈ લાજ રાખી નહિ, જોત ઝાંખિયમ જાય દિવા;
કેશવા કંઠથી માળ અળગી કરે, પ્રેમે આરોપો નરસમને શ્રીવા. માગરૂં. ૩
૫૬ ૪૪ મું.

હારને કાળે શું હઠ કરે શામળા, જાનવાને તોરી પાસ આવ્યો;
રાધીકા સંગ તું વાત બેઠો કરે, શું વધકુંઠથી તુરે લાગ્યો. હારને કાળે ૧
તારૂં નામ વિશંભર ધરશું તે વરાંશિયે, નંદના છોકરા તું છાસ પીતો;
આહતો કામળી હાથમાં લાકડી, ગાવડી ચાર તો વન રહેતો. ૨
મારે તો મા તું ભરાત તું ભુધર, તુજવિના દુખ તે કોને કહીયે;
ભણે નરસમયો તારા મુલ ગાઠ જીવીયે, એકલા ભુતળમાં કેમ રહીયે. હારને કાળે
૫૬ ૪૫ મું.

હારને કાળે શું વિલંબ કરવો મળે, ન હોય કૌસ્તુભ વિદરમ માળા;
ઉજળાં પુષ્પ ને મુગનો ભાતણે, તેણે શું મોહી રહ્યો નંદલાલા. હારને. ૧
ઉથને મુકી નીચને અનુસર્યો, જોઈ નહીં જાડવા જાત દાસી;
રાજની દીકરી રૂકમણી પરહરી, કુખજાને મંદીર થયે નિવાસી. હારને. ૨
રજતી આજીવ રહી લાજ તારી ગઈ, જોત ઝાંખી થઈ જાય લીવા;
કેશવા કંઠથી માળ અળગી કરે, પ્રેમે આરોપો નરસમને શ્રીવા. હારને. ૩
આદ્યને હાર શુભ લઈ વસુદેવના, સ્થાન ને અધારથી તારે લાજ થોડી

કંસના ભયથી તારી જાકુળ ગયો, રહ્યો આહીર શું પ્રીત જોડી. આ. ૧
તારી ગરજ આરે માખાપ તેં બે કર્યો, સુરને અસુર મુનિ સર્વ જોતાં;
કંસના વધ કર્યો કારજ તારો સરથો, માખાપ મેહલ્યાં તેં ત્રિજ રોતાં. આ. ૨
ભક્તિ કરતાં તું આહીરનો નવ થયો, તો મુને હાર કેમ આપે;
ભણે નરસંઘયો રજનીરે થોડી રહી, આલ્ય તરકરે મુને શું સંતાપે. આ. ૩
૫૬ ૪૭ મું.

ઉઠને શમશ્યા મુકી મનના આંખળા, બાલ્ય નહિશુંજ અભિમાન મારે;
આલ્યને હારે કાં પ્રગટ હવડાં કરે. તે કામ કીધું વશીવટ મારે. ઉઠને. ૧
અણુવરી નારે તેં ભોગવી ભુદરા, પરજનાં ત્રય શું બેસે તારે;
હારને વાર થઈ ભાર ભાગી ગયો, શું કહું નાથજી વારે વારે. ઉઠને ૨
કુળીજુગ માંહી પ્રતિત મઈ લાખેણી, વૈષ્ણવની વારે કોણ થાશે,
ભણે નરસંઘયો હું આજ હળવો પડ્યો, તાહરા શુભ હવે કોણ ગાશે. ઉઠને. ૩
૫૬ ૪૮ મું.

તને રોકી રહિ રધિકા રંજ જામ્યો ધણો, રશીયા રજની રહી થોડી;
નંદના નંદ તું શાને આજસ કરે, નાગરા સાથે તેં પ્રીત તોડી તને રોકી. ૧
દેવને પાળીને કામ પરજળીને. ઈશપદ પામ્યો ઉમીયા સ્વામી;
શામળા તુજને લોક લંપટ કહે. થયો વ્યસિચાર કાતુરો કામી તને રોકી ૨
હઠ કરે તમ શું હઠ કરે શામળા, તરશે સ્નેહી ત્રિકમ તાણે,
ભણે નરસંઘયો બે જામની વહી ગઈ, મંડળિક મારશે મુજને વાણે. તને. ૩
૫૬ ૪૯ મું.

ઉઠરે અટપટા તથી બોલતો ચટપટા, લંપટા લાજ તારી કે જાશે;
મજપતી રંજમાં કેલ ઘટા કરે, તુજ વિના વારે તે કુણ થાશે. ઉઠરે. ૧
ભક્ત વત્સલ કહાવે તે કોગટ ગયુ, લાજ શેવકની તુજ હાથે.
ઉઠ તું ચરવરી શું બેઠો હરખડી, વાત ધારી પડી તુજ સાથે; ઉઠરે. ૩
જીવ. મારો જગમગે અંગ મારું ડગમગે, ડગમગે નેત્ર જોવાને રૂપ;
નરસંઘયો જગમગે લોક સઉ જગમગે, કોપીયો મંડળીક દુષ્ટ ભુપ. ઉઠરે ૩
૫૬ ૫૦ મું.

નવ મેલે શામળા આવડા શા આંખળા, મામલા ધણા મનમાં કેમ રાખે;
કેડી આઘાંડપતિ ઓઝાં શું કહું કથી, વાલા વિસારી મને કેમ નાંખે. નવ. ૧
ગજને ઉચારીયા આહને મારીયા, મારિયા રાવણ લંકા ભુપ;
રંકે તું હારિયા કોણે તું તારિયા, મારિયા મોહિ રથું નીજ રૂપ. ૨
મુકરે મરકેડા જોઈ તારી છતા, અટકે અંગ મુકાશે વાલા;
નરસંઘયો વિનવે પ્રીતશે શામળા, તોડાર ન થઈએ નંદલાલા. નવ. ૩
૫૬ ૫૧ મું.

ખરેખર કાતુરો તારું મન મોહશે ભણે, જાણે નામર કેડે કામ આપે;
આલ્યો ભામ લક્ષ્મણ કરો લાલચ; ભણે રંજને લોભીયા શું સંતાપે. ખરેખર
તાંદલ લાલ રીધ વિખને મોકલી, ભુવન કીધું મેહલે સરખુ.

મહારે તો દાન તું જ્ઞાન તું ભુક્તર, નિત્ય પ્રત્યે તારા ચરણ નિરખુ; ખરે, ર
મન મોહું કરો હાર કંઠે ધરો. હરખીને વહેલા મંપ આવો;
હાથે નરસેયો રજનીરે થોડી રહી, દુષ્ટ બધન થકી મુજને મુકાવો. ખરે. ૩

પદ ૫૨ મું.

સદા તું દયાળુ હું દીન દામોદર, હે દીનાનાથ જનને વિચારી;
ચરણને શરણ આપ્યો કૃપાનાથ હું; કરો સંભાળ ગાપાળ મારી. સદા. ૧
દેવના દેવ મુણ દેવકી બાળકા, વિશ્વ પાલક એવુ ખરદ તારે;
એવું બાવી ઘટે તેમ કરો વિક્રમા, અવર કે અધીપતી નહિ મારે. સદા. ૨
જો મારા કરમને લાલ વિશ ભુદરા, તો પતીત પાવન તારૂ નામ જશે;
છાંડતા તો નથી છુટવું સામળા. છાંડતાં તો ઉપહાસ થાશે. સદા. ૩
દુષ્ટ ભાવે તેં હણિ પુતના, જમદુતના પથથી તે નિવારી;
અમડી નાર કીરતન કરી ઉધરી, તું વિના શરણ કુણું કરે મારારી. સદા. ૪
તારા નામથી દરૂપતીને અંમર પુરીયાં, દરૂપદ પામિયા અચળ આગે;
તેમ તારા નામનો નરસેયો જપ કરે, રાખ્ય શરણે તુંને લાજ લાગે. સદા. ૫

પદ ૫૩ મું.

દેવા ભક્તનો ઇશ તું વિજય કહાવે સદા, કાંમવાનુ દાન તુંને કેમ ભાવે;
વિપ્ર મુદામાને નવનિશિ આપી તેં, માહારી આગળ કેમ નાવે. દેવા. ૧
હવડાં કૃપણ થયો જાણતો સેં નથી. સદા સેવક જન પ્રતિરે ખલ;
નાશીને ખુણે જમ્ય પેઠો શું શ્રીહરી, કાલય વનનો આજ્યો કાલ. દેવા. ૨
શીશુપાલ જરાસઘ કંચ નરકાસુર, તેહ તણાં બળ માન મોહયા;
પુતના અગાસુર કેશી બકા સુર, વર ભાવે તેના બધ છોડયા. દેવા. ૩
ભક્તિ ભાવે જેણે તુજને ઉપાશીયા, ગર્ભવાણ તે ન આવેરે બળતે;
ભણે નરસેયો હું ભાવથી વરણવુ, રખે નિકમ મુને રાખે ટળતે. દેવા. ૪

પદ ૫૪ મું.

કેટલા એક મળિ વાત એવી કરે, દુષ્ટ બાલે મુખ વચન વાણી;
કામન મોહન કાંઈ એક એકને. મત્ર ભણે એણે આજ્યું પાણી. કેટલા. ૧
મત્ર જત્રની વાત જાણું નહીં, કેવળ કૃષ્ણ મેં રૂઢીયે ભાંખ્યો;
ખલેલાદ કારણ સ્થભભાં પ્રગટીયા. બાળક ધરવને અવિચળ રાખ્યા કેટલા. ૨
આર પદારથ મુદામાને આપીયાં, તીમર ફેડી ત્રીલોચન કીધે;
અમરિષ રાજ ઉગારીયા શાપથી, ચંક ધરીને હરિ શરણ લીધે. કેટલા ૩
વેવાઈયે મન વિચાર એવો કરો. માંમરાની ટીપ આપી માંડી;
ત્રણ સહસ્ર સાહસા ત્રણ સહસ્ર કાંપડાં, ત્રણ સહસ્ર ચુંદડી ચીર સાડી. કેટલા ૪
ત્રણ સહસ્ર ચોળી કસથ કિનખાબની, રંગ બુદો ને શાભિત તાળ;
સાર આજ્યો બેઉ ખટ સહસ્ર મલી, નહીં નુકશાન કઈ સાળ. કેટલા. ૫
તેણે સમયે વેવાઈએ એવું કહ્યું, તમ પુત્રીની સહુએ ઠઠ માંડી;
સહસ્ર બે આર રૂપીયા લે ઉઠીના, નહિકર રાતેમાં બચ છાંડી. કેટલા. ૬
લીકરીતું લે લે તો કુલિ પાંચ પડે, હોશિ હળાહળ કેલું આપિ
અમરિષ નામ લખ્યા મારી સમયે, માંમર કર્યા વિના નહીરે જાય. કેટલા ૭

તે વેળા માણજી લક્ષ્મીજી લેઇને, પ્રાંતે પ્રભુજી મહારી લાજ રાખી;
નરસેયો વીનવ હાર આપો હરી, દાસનાં દુઃખ કેમ રહે છે સાંજીકેડલા ૮
પદ ૫૫ મું.

કોજ આગળ જઈ વીનવું વીઠલા, શ્રીપતી લાજ રાખેને મહારી;
દક્ષપતી લાજને કાજ આગવા હરી, દુઃખ પાતી નહીં હારી તારી. કોણ, ૧
પ્રગટ થાઓ પ્રભુ જીતજી બુદ્ધરા, નરસના નાથ એવું બરદ કહાવો;
સેવકનું સંકટ દાણીય ત્રીકમા, તો તમે કાનજી બહારે જાવો. કોણ, ૨
ઘોઠ દેખે સાદુ દુઃખ દેઉ બાદુ, અંતણીક મટ ભરંચો મુઠ પાપી;
નરસેયાના સ્વામી જેમ પદ તેમ કરે, લાજ રાખી તાપો અંધ કાપી કોણ, ૪
પદ ૫૬ મું.

અવજે સુનો થયો શામળા શ્રીહરી, લક્ષ્મીનાથ શું નિંદા આપી;
ખિરક માઠુ ધરયું પનિત પાવન તણું શરણ આપે તેની નાંદી સાવી. અવજે ૧
દુષ્ટના દુષ્ટથી રાખ્યા રમો પનિ, તમે વિના મહારે નહીં અવર સ્વામી;
દુરિજન લોકને આનંદ બાદુ, અવર કોમે કહુ શીશ નાંમી. અવજે ૨
કુસની માળ તે આંધક તુળને વશી, પૌસરગો નાથ હુ મન તારે;
નરસેયાના સ્વામી વિલખ ન કીજયે, હાર આપેપિયે કંઠ મહારે. અવજે ૪
પદ ૫૭ મું.

હયા આજ્યા દામોદર દાસની પુરે મારે ધર્મ વિધે જાણે;
અમર થયુ નામ ને ઠું થકી શામળા, વીઠલા વિનતી મન નાંખે. દયા, ૧
મારે મંત્ર તુ જંત્ર તું ધ્યાન ધરણીધસ, મિત્ર માહન વીના નહીરે શ્રીજી;
હાર આપ્યા વિના લાજ કહે કેમ રહે, દિન દેખી પ્રભુ સેન રીંગ દયા, ૨
સાર કીધા વિના નેટ નથી જીવું, જે તારા ચરણની આશ આપી;
નરસેયાના સ્વામી મન માગી કહું, દેહ દામોદર તુળને સાપી. દયા, ૪
પદ ૫૮ મું.

પરજીને પારકે હાથ શુ સાગળ્યા, લાજ નાંવેરે કંથ કેમ તુળને,
કોટી અબજ અપરાધ ક્ષમા કરી, મેહર કરી પામ રાખો મુજને પરજીને ૧
દાસને દાસીના દુઃખડાં કાપવા, ધાઠને જાઓ જા એક સ્વાસે;
આજ અલબેલડા અરજ મુખના નથી છુટકો નથીછળીલાજી નાસે, પરજીને ૨
જેવી તેવી દાસીની લાજ તો નાથને, પ્રીતમજી કેમ પ્રિત તોડી;
પ્રમજી જાશે તોય અવરને નહિ બજી, હઠિલા ના કહુ છુ બે હાથ જોડી પરજીને
મેહજ સહજ એકસોઆઠ સ્રી તાહરે, તેમાં એક અધિક છું દાસિ તારી;
નરસેયાના સ્વામી શું કહું તુળને, હાર આપી સાર કરને મહારી પરજીને ૪
પદ ૫૯ મું.

વિધે પાલક કંઈ વિનતી વિકળતા, તુળ વિના દુઃખ કોણ જાણે;
વલવલતાં જશે આ જામની, મિકમા નિદાશુ તજવો વહાણે. વિધે ૧
રોઠયો શું રાધિકા કર્યું જેડું કરે, મુજપર દયા હારિ શે ન આણે;
આપવી દુઠ પ્રજી નવ ધરે તુળને, તુઠયો સ્નેહ મિકમ તાણે. વિધેપાલક, ૨
આ અવસર નહિ સમયો શામળા, તો તારી કિરતી કોણ વખાણે;
હાર નહિ આપો તો નરસેને મારશે, દાઠ કીધી અંતણીકરાખે. વિધેપાલક, ૪

પદ ૬૦ મું.

નંદના નંદન વારે લોએ ધણી, દારજન શુ હસાવે,
કોરી બહારમાં ન્યુન નહી તાહરે, લક્ષ્મીવર તુને લાજ કેમ આવે. નંદના
પુરુષે પુષ્પાનુ માન માગી કરી, કઠણ કયાં થઈ રહે કુણુ કામી;
કેવલ લાવે લાગ્યો તોય તુજન હરી, સાર મંજાણ કર જગત સ્વામી ન.
કોણ વેળા થઈ દાર આવે નહી, સાંભળ સામળા યાન મારી,
નરસયાના સ્વામી માહરે હજ નથી, મારતાં લાજ જગજ તારી નંદના. ૩
પદ ૬૧ મું.

પ્રથમ પ્રીત માંડી હવે મુ રહ્યો સામળા, ન્યુન તારે હરિ શીછે આજે;
કઠમાં કુરુગાની માળ તુ મહી રહ્યો, તે કહી કુણુજ શાને કાજે. પ્રથમ. ૧
શામી લક્ષ્મી કરે લાઠી વડે કાઠે, કેમ તદ્દ કાનજ નાશી બાઠે;
તાજીજ તુ વરા મહાળીક ગદ નામે, વારે વિધિભર વેસા ધામે. ૨
મોલ માયા હવે પુષ્પના દારની, તાર લોએ ધણી વિસ્વનાથ;
નરસયાના સ્વામી આજ તારી ધણી, મુકેશ તારી હરી મહયો હાથ. ૩
પદ ૬૨ મું.

હાર મહાનુવના જાજ નહાજો જયા, રાખી રૂઢમાં જયારે, સાંરે;
હાર માં, હારા હજ સામળા, લોલી લક્ષ્મીવરા વીમાસે. હાર. ૧
મહાળીક ઉપર કુપા કીધી ધણી, દાસપરથી દયા તે ઉતારી;
સંકટના સાથિ વહિ તજવળા સામળા, દિનાનાથ મુકેશ વિસારી. હાર. ૨
લોકા વત્સલ એવું બીજન છે તાહરે, હુરે વળગી રહ્યા તેની આશે;
પતિત પાવન હરિ નાન છે તાહરે, વિપત પર હવે મુ નિમાસે. હાર. ૩
વાત નહિ વીકસા તમ તળે તો રતી, પીડા પામુ પાપે;
ભણે નરસયો મુને મહાળીક મારશે, જીવતો રહુ જી હરિ દાર આવે હા. ૪
પદ ૬૩ મું.

હાર હેયા વચે શરે રાખી રહ્યો, કુપામુ થયો રે તું કુણુ કાળા
કેલિક વારતા પડેળા પ્રભુ તાહરે, રૂઢ ગમે તે કરે નંદલોલ. હાર. ૧
તાહરા જળ તણી હિરમત માહર, તુરે આપીશ તે મારે લેવો.
તાહરા મનમાં વાત કેવી હશે, દાસને દાસ છું જેવો તેવો. હાર. ૨
મરપુથી માંધવજી હુ તો ડરતો નથી, નટ નિવારણ આ દેહ પડશે;
હાર આખ્યા વિના મંડળિત મારશે, તે અપજશ તારે શીર ચડશે. હાર. ૩
કેટલી વેળા થઈ કરગરુ કુણુજ, મુ કહું સામળા વારે વારે;
નરસયાના સ્વામી આજ ઉતાવળા, તુજવિના લક્ષ્મીને કોણ ઉતારે. હાર. ૪
પદ ૬૪ મું.

હું બચક તુ દાતાર દામોદર, મહારે મન બિરદ સાચું;
આપે ન આપે તોય તું ધણી ચિકમા, તુજ વિન બીજન કેને ન બાચુ. હું. ૧
લક્ષ્મી મુદામાની સાર કરી સામળા, નવનિધી આપી મુકેશ મુરારી;
મુકેશ તે મંદલાંસ ઉતારીએ, કિરતી ગાય છે જગત સારી. હું. ૨
મુકેશ જેમ સદ નથી લાગિયા, અરબુન પ્રતિષ્ઠા વાચો પાગી;
મુકેશ જેમ સદ નથી લાગિયા, અરબુન પ્રતિષ્ઠા વાચો પાગી. હું. ૩

આજીવના કશ પુત્ર હરયા હુતા, વધકુંઠનાથ તું લાગ્યો વાળી. હું ૩
એવાં શણાં વળી બીરદ છે તાહરાં, માહર દુખ હરિ કહું તુજને;
હાર નહિ આપોતો મંડળિક મારશે, નરસેયો કહે હરી રાખ્ય મુજને. હું ૪
પદ ૬૫ મુ.

વાર થઇ વીઠલા વેગે વારે ચરો, નાગરી નાતમાં હાંસી થાય;
ભક્ત ઉદ્ધારીયા અનેક આગે હરી, તમ વિના કાનજી કેને કહેવાયે. વાર. ૧
કરપતિ કાજ વેગે ધરી આવીયા, પુરિયાં ચિર અનેક ભાતે;
રાખિયે ભાજ કરો કાજ હરી અમતણું, વિલંબ ન કીજે એજ વાતે વાર. ૨
ભજ્ય તું જદુ પતિ સદાય શ્રવણે સુણી, પ્રગટ થઈ માન દીધું;
છાખ છાયલ ને ચીર બહુ નવનવા, પુરયાં પિતાંપર કાજ સીધું. વાર. ૩
જય હરી જય હરી હાર આપો મુને, કેશવા કીરતી રહે જગમાં સાચી;
નરસંધ્યો નમી કહે વાલા તુજને, જન્મો જન્મ તારી ભક્તી સાચી. વાર ૪
પદ ૬૫ મુ.

રાગ મેગ મહાહાર અથવા રામગ્રી રાગના પ્રભાતમાં પણ ગણાય છે
છરે ચોદશ જોઉં તારી વાટડી, મારો નાથ ન આવે;
મંડળિક ખડગ કાડી રહ્યો, મુને કુણુ મુકાવે. ચોદશ જોઉં તારી વાટડી. ૧
હડીલાજી હઠ મુકીએ, હાર આપી મુજને;
મારયા પછી મારા નાજી, લાજ લાગશે તુજને. ચોદશ જોઉં તારી વાટડી ૨
છરે ગજ કારણ ગરૂ છાડીયો, અણુ એર ઉભણા;
નરસંધ્યાને હાર આપતાં, આવડું શું રે રીસાણા. ચોદશ જોઉં તારી વાટડી. ૩
છરે વામન રૂપે બળિ છલ્યો, ધરા ત્રણ પદ કીધી;
ઈંદ્રનું ઈંદ્રશત રાખવી, સીધ બળનેરે દીધી. ચોદશ જોઉં તારી વાટડી. ૪
છરે મોસાળુ કીધું ભલું, અંધ ગાંઠરે નહોતો;
લક્ષ્મીજી લેખ પધારીયા, મુને કીધા સમોતો. ચોદસ જોઉં તારી વાટડી. ૫
રામામું રંગે રમે, પ્રણુ મુજને વિસારી;
છળિલાજી તમ કનેથી, હાર આપો ઉતારી. ચોદસ જોઉં તારી વાટડી ૬
નરસંધ્યા વિનતી વિનવે, રાય દામોદર મુજણ;
તમે હો નથી બોલતા, મંડળિક અભણ. ચોદશ જોઉં તારી વાટડી. ૭
પદ ૬૭ મુ.

વિવિધ વિચારી પ્રીતી, જોને સારંગ રાતો;
હાર નહિ આપો તો મારશે, મંડળિક મદમતો. વિવિધ. ૧
કામી થયો તું કેશવા, મુને પરભવે પાપી;
ભોલિ થયો લક્ષ્મિવર, પુતના તે સંતાપી. વિવિધ ૨
માહારી વારે ચરોને વીઠલા, નવિતો બીદ તુજ બશે;
નરસેયાને મંડળિક મારશે, તારા ગુણ કુણ ગાશે. વિવિધ. ૩

પદ ૬૮ મુ-રાગ દેશી ફેર પ્રભાત.

મહા હડીલા મુખથી ન બોલે, જુદરો છે જુદનાથને;
ઉતારો ધરણીધર બળ્યો, અટક્યો ન મુકે વાતને.

મહા હડીલા ૧

ગોકુળમાં તું થયો ગોવાળો નવનીત કેરો ચોરરે;
બહી ભગત સવરીનાં એણે, જુઠાં પ્રાણયાં બોરરે. મહા હરીલો. ૨
પરાધિન થઈ પેટજ ભરતો, લેતો ગુજરીના દાનરે;
નરસહ્યા સાથે હારને કાળે, આવડું શું અભિમાનરે, મહા હરીલો. ૩
પદ ૬૮ મું.

મહા હરીલો મુંખથી ન બોલે, શામળો મહા કુળતરે,
કુતારો ધરણુધર જાણ્યો, આહિર જાત તર જાતરે. મહા હરીલો ૪
અંચળ લપટ ચાડી ખાતો, સધળે કરતો સોરરે;
ગોકુળમાં ગિરધારી રહેતો, નવનિત કેરો ચોરરે, મહા હરીલો, ૫
તું ગુજરધનાઈને ઘેરે જાતો, ત્યાં તું ટાહાડો કુમરો ખાતો;
ધનાઈ આવતી ઘાડો તાણી, ત્યાં હું મેલાવતો સારંગ પાણી મહા હરીલો, ૬
તે વેળા સભારો વાહાલા, દયા મનમાં આણુરે;
મહારાજ મોંઘા નવ થઈએ, મને પોતાનો કરી જાણુરે, મહા હરીલો ૭
મારે રૂંડે તારૂં રૂંડ, મહારે જીડે તારૂં જીડુંકરે;
મારિ પત્ય જાતાં પત્ય જાશે, ત્યારે ગોકુળમાં કેમ રહેવાશેરે. મહા હરીલો ૫
લોકો સહુ વરવાં બોલે છે, ઠાંક મારાં કે ઉઘાડું તારાં;
નગર ખરડક બોલા કહીયે, તે તમે નવ આણુ હૃદયે, મહા હરીલો ૬
જાણુભાણુ મુતાએ પકડી રાખ્યો, તુજવણુ કુણુ કરે સહાયરે;
નરસહ્યાને હાર નહિ આપે ત્યારે, તે વિના જશ કુણુ ગાયરે, મહા હરીલો ૭

પદ ૭૦ મું. રાગ મેવાડો,

નરસહમેહેતો પોતાની પુત્રી કુંવરબાઇને કહે છે.

સાસરે પધારો રે મહારી કુંવરીરે, વિપ્રિત વેદના રે વિશાર;
પીયર તમારૂં રે પુત્રી કુકડું રે, છે શ્રી ગોકુળમાં પરિવાર. સાસરે ૧
હરીગુણ ગાતાં રે ઘડપણુ ગાળજે રે, સતસંગે કરજે વળી સુ વિચાર;
રૂઢન ન કરશે રે રૂઢિયાં ફાટને રે, નથી કોઈ આંસુતું લોનાર. સાસરે. ૨
મારે તો નિરધનને પેટ તું પહીરે, કાંઈ ન પામી તું તો સુખ;
નિઠોર છે નાત્ય રે નાટ નાગર તણીતે, ઠામ ઠામ દીધાં છે બહુ દુખ. સાસરે ૩
એમ ન કીજે રે મારા તાતજી રે, રાખો શ્રી નાથજી શું નેહ;
સાર ઘણી કીધીરે એણે શામળે રે, તે આજે કેમ દશે છળીલાલ છેહ. સાસરે ૪
જેણેને મામેરૂં રે હરીયે પેહેલાં કરચરે, સખી દુષ્ટ સભામાં વળી લાજ;
હુડીને સીકારી રે હૃદયે હેન શરે, તે હાર આપશે શ્રી મહારાજ. સાસરે ૫
સાસરીયે જાનરે હવે હું કરે, જ્યા રૂઢા સારંગ પ્રાણ.
તમને જ્યારે રે મહાળીક મારશેરે, ત્યારે અમે તજશું અમારા પ્રાણ સામરે ૬

પદ ૭૧ મું. માનબાઈ કહે છે.

આધાર તે હુતો હરી મુનેરે તાહારે, અમો અખળા દુરબળ નાર;
પ્રિતસહીને હુતી રે પેલા ભગતણી રે, તે ત્રીકમલમેલી કેમ રે વીસાર અઘા ૧
પરકુળ પ્રમદાના રે પ્રીતે પુરીયાં સખી દુષ્ટ સભામાં વળી લાજ;
દીન જાણીનેરે અમને ક્યાં કરારે, મેહેતાળને મુકાયોને મહારાજ. આધા ૨

પ્રથમેન થમી રે ગજ મુખાવીયારે, વારે તમે વાધા અડ વાણુ અરુ
 દાસના દાસ્યતા તમે સહી નવશકો રે, શુ મુનાજી અશક શકિ, આધા ૩
 ભોરકને સવળુ હરણે હસાવિયારે, હારને ઘણી લાગી વાર;
 હાથવાને પડયારે સહુ હરણે ભરયારે, વાર નહી કીધું નં કુમાર. આનં ૪
 ગુણતા સાંભળીને પ્રભુસહિનવશકો, એકતા કો કરો નિરસ;
 દિન બળિનેર અમને દયા કરોર, પુત્ર અમ અમળા કેરી બારા, આનં ૫
 વિનિતિ અમારીરે સ્વામી તમે સાંભળારે, કાલ તમે ભત વસત બાવન;
 કરંતડીનેરે કરંત વિનિતિ, માનખાઇ માગે છે રાન. આનં ૬

પદ ૭૨ શુ રતનખાઈ કહે છે.

કોમલ દિનનેરે દરશન દિછવેર, વાસા તારો મોડતાણુ દુઘાથ;
 કનમોજનમનેરે દાસ તમારશરે, શામળિયાણુ કિંઈ જાડુ રૂપાદામાર ૧
 નરસિંહને મળિક મારશરે, તમા પહોળા સધાળેને વાર;
 કાપિયાની સાથે મળુછ રંગે રમતા, સ્વામિ તમે એવકન શિવેર, કોમલ ૨
 પીનલડિતા બાંધાર મળુછ પપાર બેરે, આપોછ નિમિષે રાસ પિતામર;
 કામશેની માથારે લેતા અવનંતે, પુત્ર અમ અમળાકેરી બારા તમાર ૩
 કમળાં તો ભરકરે અમે ભુલાં પડ્યાં, પામ્યાં શ્રી જાડુપતાં તો વામ;
 નરસયા સાથે રામ રથા રસાથે, તેમાં નહિ સો શામળિયાણુ કામદામાર ૪
 કાંઈક વનમાં લાડ લગાવીયારે, તેવી પ્રભુ પુત્ર અમારીરે આગ
 કિંકરુ વિનિતિ રસો નહિ સાંભળારે, અમે છળ તમારો તમા કોમલ ૫
 દિન બળિનેર અમને દયા કરોર, નવશેકો મુને છે રાન,
 કો છે વિનિતિ માનખાઈની, શામળીયાને કરંતે ર સા ૬ આનં ૬

પદ ૭૩ શુ. કાનખાઈ કહે છે.

ગુણજિયા રોતિ, અનંત આપનેર કડુ માગ અનંતેની વાન
 મોગાવીની માગ, રાકકનિ તાનજેરે, રતયા જુગ વિરિ ગજ વધો ત્ર શા
 કોમલ કહણે કામનીના પુરારે, આપેછ અપા અપે મહાનંત;
 મહિતાળને મળિક મારશરે, સદિમાર બરો તમારીરે લાજ શામળીયા ૨
 હાર ન અપારે બાતિ અળાં પડયારે તે તમને કમ ગમ છે તાથ;
 વિનિતિ કરીનેરે કાન તમને કહ્યું, જુલતાંતો ગાવી આલો હાથ શામળીયા ૩
 કિતલ્લી બદલીરે પ્રભુ તમથી ધણીરે, અમા બીજા કોની કરીએ આશ;
 વેળાંતો વિનિતરે જુલ્યા બદલીરે, આશ તથી કોડા શ્રી અવિનાશ શા. ૪
 કિલ્લા કરતાથી વાત વણુશિ વરેરે, પ્રિયગણ પધાતને આપાર;
 કાનખાઈ કહેછેરે મોડતાણુ માનયેરે, હારે મારા માથારા આપાર. શામળિયા
 પદ ૭૪ શુ. પાનખાઈ કહેછે.

મારા કહ્યપતિ બદવારે, વિનિતિ મુણેરે મુણેને વિદ્યાધાર;
 મારણ તમારે છું શામળ્યારે, તોયે વાસા કેમ નહિ કરો વાર. મારા ૧
 મારા કહ્યતાં હાર આપીયેરે, બીરૂદ પાળાને પાતાલ શામ;
 મારા સવકલી કોડે કીલ્લેરે, મહિતાળની મનની પુત્રે હામ. મારા ૨
 મારા મીરકારીરે રક્ષા કરી શામળીરે, કોપીયાને પામો લામસ.

તેમ મહેમાણનીર આશ પુરીએર. અબળા માનુ તમારે પાઠ. મારા ૩
જગમાં જનમીનેર અમો ભુલાં ફર્યાર, નિચ ભકતી કીન પામ્યા કામ;
ખાંહય ગ્રહયાનીરે લાજ બધી નાથનેર, પ્રિત કરી તમશુ મુંદરરયામ. મારા ૪
તમારે જગતમારે ભકતો અનેક છેર, અમારે તો એક તમે ભગવાન;
જાનાખાઈ કહેછે પ્રભુજી પધારીયે, વહાલા હાર આપીને રાખો માન. મારા ૫
પદ ૭૫ મું રાગ માર. સુરસના સખી કહે છે.

શ્રીજી મારી વિનતિરે, તમે સાંભળો સારંગ પ્રાણીરે;
જેકંઈ તમને શું કહું વાલા, તમારો ચતુર મુજબ.
દાસને દુઃખ છે દોહલાં, તે કેમ સહેલા મહાજરે;
વિલંબ ન કીજે વિહલા, હવે ગદ્ય સેવકની લાજ.
અમો હજવાં પડ્યાં દાંમોદર તો, તારા બુજી કોણ ગાયરે;
બરદ ન રાખો ભુધરા, તો અમ કમ જવાયરે.
સજ શે ન થાંમો શામળા, તમે ભોગળ ભાગો આજરે;
હાર આપો હરિ દાસને, જેમ જાય મંડળિકની લાજરે.
અમવિના તમે એકલા, પ્રભુ શો કરશે વિલાસરે;
પરસ્પર છે કાનજી, અમને તમારી આશરે.
જળહળતા છે સામસુંદરવર, અમો છું તમારી નારરે
નેહવિના નારી કેમ રહે, કાંઈ કરો મન વિચારરે.
સ્વામી શે નથી જાણતા, મન ઉતારેને રોશરે;
અપરાધ અમારો ક્ષમા કરો, નામ સુરસના શીશરે.
અમો અબળા તમને નમું, અમને કન પસાયરે;
નરસમ્યાને ઉગારો લીજે, ત્યારે હરિયા વધકુંઠરાયરે.
સુરસનાની વિનતી, સાંભળી દાંમોદર રાયરે;
આસનથી હરી ઉઠિયા, દાસને કયો પસાયરે.

શ્રીજી મારી ૭

શ્રીજી મારી ૨

શ્રીજી મારી ૩

શ્રીજી મારી ૪

શ્રીજી મારી ૫

શ્રીજી મારી ૬

શ્રીજી મારી ૭

શ્રીજી મારી ૮

શ્રીજી મારી ૯

પદ ૭૬ મું.

સુરસનાની વિનતી જાણીરે, આસનથી ઉઠ્યા સારંગપાણીરે,
જળહળતા બ્રહ્મ તે આવરે, સખી હરણ ધરીને વધાવરે.
સુવર્ણી ખાઠને ખિરિ આપીરે, રિસ બત્યા તે સધળા પાપીરે,
નવ જાણુ નરસમ્યા વિચારરે, આબ્યાં મંડપમાં દેવ મોહરીરે સુરસનાની ૧
બુજે બોલ્યા તે શ્રી જુગદીશરે, નામ સર્વ સખીને શીશરે;
તમારી સ્તુતિ સહિ નવ જાયરે, એમ બોલ્યાં તે જાદવરાયરે. સુરસનાની ૨
સૂર્ય સખીને દિધું આલીંગનરે, દિન વચન બોલ્યા જગજીવનરે;
સર્વ સખીને સમરયા હારરે, નવજુ વહેછ જળની ધારરે. સુરસનાની ૩
તમે શાને કરો વિલાપરે, હાર અરપુ આપોઆપરે;
તમા વેશ તો વેચાઉંરે, કાંઈ તાંતણે બાંધ્યો આવુરે. સુરસનાની ૪
બ્રહ્મદિકને વશ નહિ થાઉરે, વેદ વિદ્યા હોએ ત્યાં ન જાણુરે;
એવું બોલ્યા શ્રી જુગદીશરે, તમારી સર્વ સખીને શીશરે. સુરસનાની ૫
એમ મંદ્ર ધણે અભિમાનરે, તમારી હર સદા ભગવાનરે;

હુ તો સત્ય વચનજ બાપુરે, હુ તો લલજ સેવકની રાપુર. મુરસેનાનીં ૭
 તમે જેર માગો તે આપુરે, તમ વચન કદી ન ઉથાપુરે;
 તમને કહું વિસ્તારી વાતરે, મહેતાજીની વધાર જ્યાતરે. મુરસેનાનીં ૮
 મારે કહેને કેદારો ગાયરે, તે વિના નહિ હાર અપાવરે;
 હુ તો જઈ એસું આસનરે, સત્ય માનજે મુજ વચનરે. મુરસેનાનીં ૯
 તમે પ્રાણથકી છાં પ્યારારે, ક્ષણ એક ન સકુ ન્યારારે;
 એમ બોલ્યા દામોદર રાયરે, સકુ સખીએતે હરખ ન માયરે. મુરસેનાનીં ૧૦

પદ ૯૭ મું રાગ આશાવરી

સખીયોરે બ્યારે હરખજ પામી, ત્યારે રિઝયા સારંગપાણીરે;
 હરી હરી વચન શ્રીમુખ બોલ્યા, ધન્ય ધન્ય છે વેળખ વાણીજી. સખીયો ૧
 કુંવરબાઇ કહે કરજેડી. સાંભળો મારા તાતજી;
 દામોદર રાયને ધણો વહાલો છે, કેદારો સાક્ષાતજી. સખીયો ૨
 ગીરીવરધારી તે કુંજ બીહારી, તે સાથે છે હોરજી;
 દામોદરશું પ્રીત બધાણી, છે રાગ કેદારાની જોરજી. સખીયો ૩
 મહેતાજી મન સ્થીર કરી રાખો, નહીં મુકે નાશ તમાગજી;
 દામોદરરાયને ધણો વહાલો છે. તે ગાંધારે રાગ કેદારજી. સખીયો ૪
 મહેતાજી કહે પુત્રી માહરી, દેવાળીયા કહેવાઈ ૭
 સાઠ રૂપઘડે ધરણે મુકયા છે, ગાંઠ કેતો કેદારો ગાંધારજી. સખીયો, ૫
 ધરણીધર મહેતાજીને મંદીર, ખત લખીને આપ્યુંજી;
 તે રૂપઘડ્યા આપ્યા વિના, જે ગાંઠ તો જીભ કાપ્યુંજી. સખીયો. ૬
 અતક સાંભળી મહેતાજીની, સમરથ સારંગપાણીજી;
 કેદારો મુકાવા ચાલ્યા, પ્રીત પુરવની જાણીજી. સખીયો, ૭

પદ ૯૮ મું. રાગ કાલોરા.

કેદારો મુકાવાને ચાલ્યા, તે ભક્તવત્સલ ભગવાન સ્વરૂપ;
 ધરણીધર મહેતાજીને મંદીર, લઈ ચાલ્યા મહેતાજી સ્વરૂપ. કેદારો. ૧
 મન આપી ખત માગીર લીધું, મહેતાજીના મહીમા વધારયોર બાહુ;
 ધરણીધર નાગરને ઘેર એક અપાંગળી હુતીરે વહુ; કેદારો. ૨
 તેને ઘેલી કહી સહુકો બોલાવે, તેને મંદીર રૂપધાર્યા ભગવાન;
 અતક હાથ મુકીને ઉઠાડી, તેણે રૂપ કીધું લદામીજી સમાન્ય. કેદારો. ૩
 એક પથ બે કારજ કરીને, હરી આવ્યા બુનાગઢ મોજર;
 મહેતાજીને ખોળે ખત નાખ્યું, અત્રીક્ષ રહીને મોરાર. કેદારો ૪
 તેને શ્રીપતે સરવે કીધું, મંદળીક પાસે માગે માન;
 નરસિંહો ઇશ્વરનો શેવક, કહું કરો હકીલા રાજન. કેદારો ૫
 અ-ચોખ્ખાન્ય સહુ વાત કરે છે, ખત આપ્યું દામોદરરાય;
 નરસિંહાને મંદીર મોકલ્યા નહીંતો, આપણો મહીમા જાય, કેદારો ૬
 તમારોથી તતકાજી આવ્યા, કહે ધરણીધર સાંભળો રાય;
 હરીના જન હરી સરખા બણે, મહેતાજીને લાગે પાય. કેદારો ૭

પદ ૭૮ મું.—રાગ સારંગ.

દવારીકાં પોહોત્યા કમળાપતિ, રામનંદ પ્રત્યે કહે વિનતી;
તમે જીનાગઢ લગી વેગે જાઓ, નરસહ્યા નગરને કરો પસાવો; દવારિકાં ૧
આવ્યા રામાનંદ સલા મોજર, એવે ધરણીધર કહેછે વિચાર;
મહેતાજીને રૂપે આવ્યા ભગવાન, અપાંગ વલુ કીધી લદા સમાન્ય-દવા. ૨
અથ આપી ખત લીધું હરી, ધરણીધર વાણી એતરની.
શ્રીપતિ સાંભળીને દીલગિર થયા, મંડળીક રાય નિગારી રહ્યા. દવારિકાં ૩
અન્યોઅન્ય વારતા એ ચરે, વૈષ્ણવ સાથે દ્રેષ કોણ કરે;
દક્ષણવંત ગંગાદક ભરયા, નરસનાગર વૃષ્ણવ ખરે; દવારિકાં ૪
ગાએ રત્ન ગળાણું રાય, રત્ન જડે ને છોરે રાય;
એવી પ્રિત દામોદર કયાંથી કરે, ભાગી ભોગળ હાર કડે ધરે દવારિકાં ૫
તે મારે મહેતાને માકલો ઘેર આઘાજી નવ કીજે વેર;
વેર કિધે નવ થાએ ભણું, તે મારે કલિએ એટલું દવારિકાં ૬
એમ સલાજન સરવે કહે, તે તો મંડળિક સરવે લહે;
પ્રબલ પધાન વિચારે પેર, નરસયાને માકલીએ વેર. દવારિકાં ૭

પદ ૮૦ મું.

રામાનંદ સન્યાશી એણી પેરે કહે, એ કથા અવવચ નવ રહે;
કોઇ કોઇની કહી પક્ષ કરે, તે સન્યાસી નરકે સંચરે રામાનંદ ૧
વૈષ્ણવ જનને નિંદે જેહ, કુલીપાક પડે નર તે
પાંડુ પુર નાગર છે એક, તેમાં નામો ભક્ત વિસેક. રામાનંદ ૨
નામ દેવને હારશુ પ્રત, રામાનંદ કહે શુભરીત;
આઘાજી આણી મસ્તક ગાય, લઇ આંધી સુલતાન સભાય. રામાનંદ ૩
નામદેવે સજવન કરી, તુલશિ માળા કંઠ ધરી;
નામદેવે નર હરિગુણ ગાય, આવ્યા સમરથ વધકુંઠરાય. રામાનંદ ૪
જુઠા લોક મહુ જોઈ રહ્યા, વૈષ્ણવ જન તે સાચા થયા;
ભગત જગતને આદથી વેર, પ્રભુ શેવકની જાણે પેર રામાનંદ ૫
પ્રહલાદજી પર કોપ્યો તાત, વિહિયણને વિરે કીધી લાત;
અમરિષને દુરવાસા કોપીયા, દૃષ્ટ બાળક તે વનમાં ગયા. રામાનંદ ૬
ત્યાં મળિયા રૂપિ નારદરાય, આપી મંત્ર કરયો વિદાય;
તેણે ધરણી હરીતુ ધ્યાન, પ્રસન્ન થયા પોતે ભગવાન રામાનંદ ૭
ભક્ત જાણીને શુભ લીધ, ધરવજીને તો અવિચળ કીધ;
સુધનવા ઉગારયો હરી તેલ કંઠાયેલી કરી. રામાનંદ ૮
પંચાળીનાં પુરયાં ચીર, તે તો પોતે હળધર વીર;
માટે મહેતા તમને કહું, સંસારી ચરિત હું સધળું લહું.
હાર લીધા વિના જાએ ઘેર, તો વૈષ્ણવની લાજ રહે શી પેર;
ભાગી ભોગળને આપો હાર, ત્રીલુવન વરતે જ્યજ્ઞકાર. રામાનંદ ૧૦
નિજ ધરણીને બેલી મહારાજ, દામદામ જનની રાખે લાજ;
તેહા વિદ્યાસે આણે કામ, હવે કમગમ આવે કામ. રામાનંદ ૧૧

મેહેતા તમારી ભક્તિ ખરી, હાન આપશે હિતે હીં;
તમાનંદ એણીપેરે ઉચરે, મહેતાજી મન હરખજ મેરે.

તમાનંદ ૧૨

કેદારો આલખીને ગાજ, સર્વ સખીને આનંદ થાય;
જય દામોદર જય શુદ્ધાડ, નિજ ભક્તના પુંગ કોડ.

તમાનંદ ૧૩

પદ ૮૧ મું-નગ કેદારો

મારા વાલોજી રાગ મુકાલીને આવ્યા, મહેતા ખત વાંચીરે ખુંખારો;

નાથે કુરને તાલ વળારે, મારો વાલોજી નવ વીચારે;
મથુરે સ્વ કેદારો ગામ, મારો ગારીયો ગમણે આવ્યો;

મારો વાલોજી ૧

કમલે કુવરી નેપુર વળે, માહારા નગ કેદારો મુકાળારે;

મારો વાલોજી ૨

પ્રગટ પાવે પાતળિયા સભામાં, મુજને આપો હારે;

આપો છખીસા શાહડું દીજે, શાને લગારો વારે.

મારો વાલોજી ૩

મલપતા મંદીર આવો, જાણ દીનદયાળુરે;

સભા સર્વ દેખતાં કાનુડા, મારી કંઈ આતોષા માળે

મારો વાલોજી ૪

એમ કહી ખત મસ્તક મુકેયું, સખિયા થાયા સાવધાને

જયજયકાર બોલે નરસંધો, સર્વ સખીયા કરા ગાન.

મારો વાલોજી ૫

પદ ૮૨ મું-રાગ પ્રભાત.

દામોદર તિતમાહે વિચારે, મહેતા ભગત છે મહારે

ક્ષણે મુજને નવ વિસરે, ગણુ માણુથી પ્યારે

તમાનંદ ૧

એમ વિચારો ગયા અલખેલો, ધરણીધરને મેરે;

કેદારો મુકાલી લાવ્યા, જુગતે જાણીં પારે.

ખત લાવીને ખાળે નાંખ્યુ, તે તો સર્વે જીયુરે.

મેહેતા મનમાં રાજ થયા બહુ, જોતાં મનડું મોહુરે.

તમાનંદ ૩

કેડેથી કેદારો ગાયો, તે તો મુજને લાવ્યારે

ઉપમા આપી મુજને બળદની, ગારીયા ગમણે આવ્યારે.

તમાનંદ ૪

માટે આસન જમને બેસુ, છાને લાગે વારે;

કેવો ગણીયો મુજને મેહતે, કેમ આપુ હવે હારે.

તમાનંદ ૫

રીસ ચઢવી આસન બેડા, શ્રી દામોદર તાયરે;

તે તો મહેતાજીએ જાણ્યુ, હવે શી પેર થાયરે.

તમાનંદ ૬

મેહેતાજી કહે મુણા મોહનજી, રીસાઇને કયાં જાઓરે,

હવે જતાં લગી નવ જાડ, સહાય સામળીયા થાઓરે.

પદ ૮૩ મું.

ભાગ્ય ભોગળ સામળિયા સાથી, ઘેલડા મુકાવોને ગોવાળરે;

આહિરને આવડે શો અપકો, આપો ભોગતની માળે.

ભાગ્ય ૧

હવે ગાળ નહિ રહી ગોવીંદજી કામા કરો અપરાધરે;

શિવ વિરથી તારો પીરે ન જાણે, તે શું કર્યો મેં વાહરે.

ભાગ્ય ૨

શુક દીનકાદિક પ્વાન મરે છે, તે શું નંદ કુધારે;

લક્ષ્મણ મેં કહ્યો તુજને હાંપર વારવારે;

ભાગ્ય ૩

મેવડ જનના બોલ્યા સાચું, જોડ્યું નહિ જડનધરે;

અવગુણ ભરીયો પાલુ છું તારો, હેતે ગાહો હાથરે.	ભાગ્ય ૪
મુધ મુધ લગ્નન પ્રેમી જનમાં, નવ લહે લગારરે;	
પ્રેમ વચનમાં જે ગાડાયું, પિડા વારંવારે.	ભાગ્ય ૫
જુહુશાગર છે પી ગીરધારી, બનાની પત રાખેરે;	
બાંહેર કરી મહારાજ મુજપર, દાસને દરશન ચાખેરે.	ભાગ્ય ૬
આવો આલીંગન દીજે વાહા, મુંઢર મુખડ નીહાળુરે;	
જાણું નરસથો રજની ચિતી, ધણું પ્રેલોકમાં અજવાળુરે.	ભાગ્ય ૭

પદ ૮૪ મું.

જાગ્ય જાગ્યરે જહુપતિ, રજની ચિહાણી;	
મળીક મુજને બહુ બીવરાવે, જીવન દયો જાની	જાગ્ય ૧
અરણ્ય ઉચની વેળા થઈ છે, હરબી તો આથમી;	
દીપક બેત્યા આંખી થઈ છેકહુ મસ્તક નામી.	જાગ્ય ૨
વલોણાં જાળે ને ધટીઆ ગાળે, પ્રેમદા ભગે પાણી;	
કેલાવજી તમે કેમ ન આવ્યા, કોણે આંધ્યા તાપી.	જાગ્ય ૩
મજકંદો કુંભકરણ જીત્યા, તેની ઉંમ તને આવી;	
મવાળ્ય કેમ બન્યા અલગતા, મું બેઠા રીસાવી.	જાગ્ય ૪
દી જાણું છે તમેહરજી, હાર હરી આપો;	
નરસથો કહે નાથજી મહાત્મા, કદ તમે પ્રાપો.	જાગ્ય ૫

પદ ૮૫ મું.

ખત વાંચતાં છું અજાણ્ય, તેની તમને મળી છે રીસરે;	ખત વાંચતાં ૧
સવગા નવપ્રસવજ માણું, છું જોતા જગદીશરે	
મીપતી સહજ હો સેવાળી, વેળા થઈ છે અઝરે;	ખત વાંચતાં ૨
માગરની રાજા ભગે પદા ૧, સહેતાજી સાચે રાજા.	
ઉઠા ઉઠા હરી ધણ અજવાળુ, ખેડી ન ધાંચા પળ એકરે;	ખત વાંચતાં ૩
પ્રીતમજી પ્રેમથી ભેટ, મુટી દો હરી રેકરે.	
ઝાણું જાણું ઉઠ્યા અલગબેલા, ધણો ત્યાં બહુ કાકોર,	ખત વાંચતાં ૪
જાણું મેઘ જાળ્યા અશાંત, એવો થયો ભડકોર,	
ગોહનજી કહે મુજે મહેતાજી, અંતર નથી તમ સાધેર;	ખત વાંચતાં ૫
પ્રીત કરી તુજને પેરાણું, હાર હુ મારે હાથેર.	
તુજ વિના સહા નવ ચાલે, છું પુર તારી આસરે;	ખત વાંચતાં ૬
એમ કહીને જાનને ભેટ્યા, નરણને અનિત્યારે.	

પદ ૮૬ મું—ત્રણ વસંત.

કમાડ કડકીયાં ને ગગને ગઝારીયાં, મળીકના ચંદીર;	
ભોગળ ભાગીને તાળાર દુઝ્યાં, પદાર્થો શાગશરીર.	કમાડ કડકીયાં ૧
ખળભળીયા ધડકોશીરો; પડે ભોળ પગાર;	
નાહો હાર સલાથી સર્વકો, થઈ રહ્યો હાહાકાર.	કમાડ કડકીયાં ૨
આસનથી ઉઠ્યા અનિવારી; આવ્યા સભા માંજર;	
સભા સરેય દેખતારે આજો, આજો મહેતાજીને હાર.	કમાડ કડકીયાં ૩

ખીતાંબર પ્રીતે આઠાડયું, આપી કાને કુંડલ બેઠ;
 મસ્તક મુગટ સમરખી નાચે, જયજય શ્રી રાગુદીત.
 મુખ મારલી મહુરી વળતે, રીતાનાથ દીવાળ;
 રંગીલો છબીલો ઊગાળો વાલો, તે લે ભમરી કરતાળ.
 જયજયદાર બોલે સહુ રાખીયાં, ધન્ય ધન્ય શાકુળ રાગ;
 નરસમયાને ફરી ફરી બેઠે, હરકે હરખ ન માગ.

પદ ૮૭ થું--રાગ પ્રભાત

આદરિયે બે દ્વાર ઉઘાડી, હાર ગાપાળરાયે દીધારે;
 રાજ રાંછળીકે શરથર કાંપ્યા, મેં મોટા અપરાધ શ્રીધારે.
 રાન્યાશી સા વિસ્મય પામ્યા, વરથા હાહાકાર;
 જેને જેવા તેને તેવો, દીકા દેવ મારારે.
 નરસ આશ્રમે તુલસિ હરપ દીકા, તુકડાપમે મગુદરપ;
 અમ્બુતાશ્રમે અમ્બુતરપ દીકા, સાધવાશ્રમે સાધવરપ.
 અદભુતાશ્રમે અદભુતરપ દીકા, વિસ્વંભરે વિરૂપાક્ષ;
 વિસ્વેશ્વરઆશ્રમે વિશ્વરૂપ દીકા, કેશવાશ્રમે કેશવરૂપ.
 રમુનાથાશ્રમે રમુનાથરૂપ દીકા, ભીમ દીકા સમરે;
 રાજની સાચે ચતુરભુજ દીકા, રાણીએ દીકા સુંદર ત્યાગ.
 શ્રીપાતપદીતે સુંદર રૂપ દીકા, શીથરે દીકા બ્રહ્મભારે;
 બ્રહ્મભારથીએ બ્રહ્મ રૂપ દીકા, પ્રાસાદહુરીએ વ્રીપુરાસર.
 મલંબ પ્રધાને પ્રોઠ રૂપ દીકા, મહાગેકે કાળરે;
 મલાએ દીકા સુંદર શિંગમણ, સજ્જને દીકાં બાળે.
 બોગી ધ્યાનીયે બોચાતી રૂપ દીકા, કુંવરઆશ્રમે રીત ખીતાળ;
 બેહતાલપે લરકાળા ઊગાળા, દીકા શ્રીગુણના રાગ.
 અમ્બવાળાને જેને તેને તેવો, આપી રહ્યા કરુણાળ;
 બેહતાલને કંઈ આપી, લેમ મોગરાની સાગલ.
 રાગ રાગનું તાલ મીસાવે, મારલી મદનગાપાળરે;
 જય જયકાર કહે સરવંકા, હરિ ભજવત્સળ પ્રતિપાળરે.
 લોક સહુ રાજને કહે છે, તમે મોટા અપરાધ કીધારે;
 રામાનંદો રીસ ચડી બહુ, આપ રાજને દીધારે.
 પ્રભુના જળને તેં બહુ પીડ્યો, કાંઈ ન વિચાર્યું આપારે;
 પ્રભુ જન્મ તું મલેચ્છ થયને, ભોગવ તુજ પારે.
 ત્યારે સુરસેનાએ હાથજ સાહ્યો, રાજને આપ ન દીજરે;
 જેણે આપણુ હુક કીધુ હોય, તેણું રૂક કીજરે.
 ત્યારે રાજ પસ્તાયો પોતે, આવી દંડવત કીધારે;
 પ્રમાતમે મેં કાંઈ ન માન્યું, આહારો એકે અરથ ન રીધ્યારે.
 ભોગળે સુવર્ણે બ્રહ્મ ભોગો આપી, તે કશું ન આપ્યું કામરે;
 બિંમ્બુમાસાહી હરિ ભક્ત મોટા, વળી નારાયણ નામરે.
 એ વાત તે કોને કહીયે, મળ્યા પ્રધાન ને સત્તર સન્યાસીરે;
 નારાયણને જન મેં કહ્યો, હમ્મયે ન જોયું વિમાસીરે.

કલાક ૬૬૮૬૧૧ ૬

કલાક ૬૬૮૬૧૧ ૫

કલાક ૬૬૮૬૧૧ ૪

આદરિયે ૧

આદરિયે ૨

આદરિયે ૩

આદરિયે ૪

આદરિયે ૫

આદરિયે ૬

આદરિયે ૭

આદરિયે ૮

આદરિયે ૯

આદરિયે ૧૦

આદરિયે ૧૧

આદરિયે ૧૨

આદરિયે ૧૩

આદરિયે ૧૪

આદરિયે ૧૫

આદરિયે ૧૬

ત્યારે મહેતાજી એણીપરે ઘોડયા, સાહી રાજના હાથ રે;	
વાંક સઘળાંછે તારી માતના, તેને પુછ તું વાતરે.	આફીચે જો ૧૭
રાજા જામ માતને કહે છે, હવે શીપરે થાશે રે;	
આતા કહે તેં કહું ન માન્યુ, જીનાગઢ તુજ જાશે રે.	આફીચે જો. ૧૮
વલતો રાજા એણીપરે ઘોડયા, આ સઘળા તારા વાંક રે;	
રા. ૭, ૭૬ જે નીપવ્યુ હોયે તે, હુ થમશ તારા રાંક રે.	આફીચે જો. ૧૯
વળતી માતા એણીપરે ઘોડી, કહુમું સાચુ હુંય રે;	
સેઠ શેવકનું મુખ મં બેયુ, પેટે રહયા જમ તુય રે	આફીચે જો. ૨૦
દુષ્તાણુ પુખ તોતાં આપો, નીલય નીપવ્યો તન રે;	
કહું ન માન્યુ મથગા કેલનું, પીડયા હરીના જન રે	આફીચે જો. ૨૧
માઝુ મુહીને મંડળીક મનમાં પરનાવા બહુ આપરે;	
નરસય્યાને પિઠા પચાડી, તેથી પાચે આપરે	આફીચે જો ૨૨
મી તમાર દયા હરીના, નરસય્યા નાગરના રાખશે રંગ;	
નવી રોડકા સખને કદરુ, તમે સહનિક દીધો માન ભગ.	શ્રી દામાદરે ૧
જા તે પીળી ને કો કહે કપટી પણ શેવકને તમારી આશા;	શ્રી દામાદરે ૨
સાચી લાજ સલામત રાખી, હારજન સઘળા કીધા નિરાશ	
કળીચુનગંઢ પ્રત્યક્ષ દીકું, નરસય્યાને ઝીલાડો હોડ;	
કાંઈ પુછાવડાં મળે, પીડાવર આપ્યુ કટી હોડ.	શ્રી દામાદરે ૩
તે તારાજે ડાંક ન લાગે, વેણુગ સાથે કીધો વાદ;	
પ્રજાજાને રહુ બાપરે ડાંક છે, હોયે હરીએ વેળા નાદ.	શ્રી દામાદરે ૪
જાજવડાર હોયે સોડાંગાં, સહેતાને આપ્યા હારજ હરીયે;	
મંડળીકાંગાં સમત હરીને, નરસય્યા નાગરની રક્ષા કરી.	શ્રી દામાદરે ૫
પદ ૮૯ મં.	
ગંગા દોડત દાંતરે તારી તાર કરી સંભાળી રે	
વમડુંડી મે આપીને આ તો હાર ઉતારી	મારા ઠાકોર ૧.
લાડવડાને પાને લાડ લગવ્ય, માત્રા ૭ મુખકારી;	
ભક્તજનને તમે લાડ લગવ્યા, માત્રા ૭ મુખકારી ;	
આને લાખે આને હજારયા, કૃપા હરી સુરની .	મારા ઠાકોર. ૨
નુપરી નિય દાન દેતા મુખકારી, તહાતો ગયા નીરે;	
પણ મે મુખથી દેવતા કરતા, તેથી પાચે કલક નીર	મારા ઠાકોર ૩
મુક સાનગીક મુનીયર નાન, નિમગ ચતુર મુખ ગાયરે;	
હુનુયા સરખા તોતારે લાખે, હરિગુણ દોષ ન ગણાયરે	મારા ઠાકોર. ૪
જેની શેવા મુરિનર ધીર, સહસ્ર મહાશિ કાચર;	
અમર ઇંદ્રાલીક ગાંધેવ અપસરા, કુચુ શ્રી હરીના ગાયરે.	મારા ઠાકોર. ૫
મામેર મોહો કીકું, આપ્યા વસ શણગારે;	
મહાળી દેખતાં મહારાજ મુને, હેતે દીધો હારે	મારા ઠાકોર. ૬
સોરડ જન બેવાને આપ્યા, પોહિયા મનના હોડરે;	
સકળ સલામાં લજ્જા રાખી, નરસેયા ઝીલાડો હોડરે.	મારા ઠાકોર ૭
કળીચુનગંઢે કળુ માનવી, પામર કેને ન પનીરે;	

નરસિંહ મહેતા.

ભણે નરસૈયો મુણે નારાયણ, ચરણ ચરણ રાખી લાજરે.
પદ ૯૦ મું

મારા ઠાકાર. ૮

શ્રી દામોદરે કીધી દયા જે, મુગટ સહિત મુને આપ્યો હાર
ખાલુખધને બેરખા આપ્યા, ત્રિભુવન વરતો બચબચાર
રાખે હું ઘેલો થયો જે ખડક લધને આપ્યો રાગ;
રશિયાળ શું રંગે રમતાં, રાખાપતીએ રાખ્યો રંગ.
સા સા ગુણ ગાઉ ગોવીંદના, ઠામ ઠામ રાખી કુજ લાજ;
અર્થ ન થાએ એ અલગેલો, રારે સેવક જનનાં કાજ.
જે બન શેવે સાચા મનથી, તે ત્રીકમળ જાણે;
લીડ પડે બ્યારે સેવકને, સહાય કરે તે ટાણે
મજબૂન સરવે સાચુ માનો, એ હરિ દીન દયાળરે;
નીજ સેવકની લબ્યા રાખી, કંઠે આરોપી માળરે.

શ્રી દામોદરે ૧

શ્રી દામોદરે ૨

શ્રી દામોદરે ૩

શ્રી દામોદરે ૪

શ્રી દામોદરે ૫

પદ ૯૧ મું

શ્રી દામોદરના ગુણ ગાતાં, નર કો દુખીયો ન હોયરે.
સદા શામળીયો રાજે રાખે, સન્મુખ આવી ભેગરે
સુરખ મુઠ હીંડે રડવડતો, નય જાણે હરિનો મમેરે;
સમરણ કરતાં તરતજ આવે, પરિ પુરણ પરશ્વદરે
છેલ છળીલોને છાગાળો, નત્ય નત્ય તેને લથબેરે;
મંડળીક માન ઉતાર્યું જેણું, કહો કેમ તેને તણરે.
સુખદાતાની પુર્ન કૃપાથી, અવિચળ પદ હું પામ્યોરે;
નરસંધ્યાના સ્વામીને જોતાં, ભવ ભય સધળો વાર્યોરે.

શ્રી દામોદરના. ૧

શ્રી દામોદરના. ૨

શ્રી દામોદરના. ૩

શ્રી દામોદરના. ૪

પદ ૯૨ મું.

વાલાના ગુણ શાશા કહુરે, અવસરે આવી રાખે લાજ;
પતીત પાવન હરી નામ તમારું, પ્રગટ થાઆપા લધને કાજ, વાલાના. ૧
કૃપા કરી મુરે હારજ આપ્યા, મંડળિકરાય થયો મન ભંગ;
સલા રાખળી આશ્ચર્ય પાસી, કૃપા તમારી પરમાનંદ
સારી પિત કરે જે હરીશું, તેના મનના પુરે કોડ;
કૃપા કરી તમે નરસંધ્યાને, લક્ષ્મણસલ પ્રભુ શ્રી રામુજાડ

વાલાના ૨

વાલાના ૩

પદ ૯૩ મું.

કરજોડીને દાસ વિનવે, હું સંત કૃપાએ મુખ પામ્યોને;
ભક્તના ચરણ રેણુયે નરસયો, સકળ વેદના વાગ્યોરે.
અલ્પબુદ્ધિ અજ્ઞાનિ હોતો હું, દેખાદેખી આલ્યોરે;
સાધુ સમાગમ નિરાદિન હરણ્યે હાથજ આલ્યોરે.
મેજબૂન સહુ ચરણ નમિયા, નગર તથા જે વાસીરે;
ભણે નરસંધ્યા શ્રીહરી સેવા, રજશે ભવ દુઃખ ફોડીરે.

કર જોડીને ૧

કર જોડીને ૨

કર જોડીને ૩

પદ ૯૪ મું.

આજંભો અકળ નહી જાય મહારો વાલો આજંભો શ્રી ગોકુળરાયરે;
કૃપા સાગર કૃપા કરીને, કીધી મહારી સાહાયરે.
આજંભો ધર પ્રલહદ વિભિષણ, અમરિષને હમુસાતરે;

આજંભો.

- અકૂર ઓધવ વિમ મુદામા, વિદુર ભક્ત વરદાનરે, આળભો ૨
 આળભે વેગે ધરપદ તનયા, ચરણે અહલ્યા તારીરે;
 કુખજનનું અંદન માગી લીધું, ગ્રામીણ રાખ્યું મુશરીરે. આળભો ૩
 આળભો વેગે પ્રજા વનિતા, તારણ તરણ ગિરધારીરે;
 આળભો પ્રીત કરી જે સુકતે, લીલા કુંજવિહારીરે. આળભો ૪
 સાંદીપરે સુત આણી આપ્યો, વેદ વદે એમ સાચુરે;
 મારો ઠંકાર એજ દામોદર, અહો નિશ એને જાયુરે. આળભો ૫
 ભક્ત વત્સલ સદા હરી દાતા, દીનોનાથ કહાવેરે,
 નરસંઘાના સ્વામીને સમરતાં, પુનરપી જનમ ન આવેરે. આળભો ૬
 પદ ૯૫ મું.
 નીરખી લોક નગરના હરખ્યા, ધન મેહતાના અવતારે,
 મહિ પિત આપી ચરણે લાગ્યા, કરે હરખ આશ્રવ નારનારિરે. નિરખી ૧
 અમે અખુધ સુરખ અજ્ઞાની, ખોટી કહી વૈષ્ણવની વાતરે;
 સ્વામી સેવકમાં ભિન્ન ન હોએ, સુતી રમૂતિ બોલે વિખ્યાતરે. નિરખી ૨
 હખિલાજના વાલા જે જન, તે સાથે કરવા દેશરે;
 સાચુ પાત્રુ સામગિયાનું નિરચે, લખ્યો મટે નહિ લેખરે. નિરખી ૩
 ટાંજન સંઘળા દુખજ પાખ્યા, જેણે કીધાં કુડાં કમરે;
 ભણુ નરસંઘો તમ સુકૃત કરો સૌ, ધરણીધર રાખે ધર્મરે. નિરખી ૪
 પદ ૯૬ મું.
 ધન્ય તું ધન્ય તું એમ કહે શ્રીહરી નરસંઘો ભક્ત તુ સાચોરે;
 મેહલી પુરુષાતન સખીને રૂપે થયો તારો પ્રેમ જોઇ હુરે રાચોરે, ધન્ય ૧
 સુજમાં તે તુજમાં બેઠ નહી નાગરા, માન્ય તું વેદવાણીરે;
 હજ પતિત મહારી નથી તુજને, માગનાં મોકલ્યુ ટાહાડ પાણીરે. ધન્ય ૨
 આમર કીધું તે કેમ ગયો વીસરી, હાર આપ્યો તે પ્રત્યક્ષ ભુપરે;
 ચાહભુવનમાં તુજ સંગે કો નહીં, માહર તાહર એક રૂપરે. ધન્ય ૩
 તાહરો અક્ષર ગાયને સાંભળે, કુળ સહિત પવિત્ર થાએરે;
 ભણુ નરસંઘો મિકુ બોલી શું જિત તા કરજોડી કૃણ્ણ સમ ખાએરે. ધન્ય ૪
 પદ ૯૭ મું.
 ધન્ય તું ધન્ય તું એમ કહે શ્રી હરી, ત્રિગુણ રહીત મન થયું રે તારું;
 કોટી બ્રહ્માંડનો પતિ કરે વિનતી નરસંઘો માન્ય તું વચન માહારું. ધન્ય ૧
 બ્રહ્મશંકર શુક શનક આદે જતી, શેષ નારદ ધરે ધ્યાન મારું;
 મનકંઠે વચન તું અનુસરે, કોટી સુકતી તારે ચળે વારું. ધન્ય ૨
 જંવી પ્રજા મુદરી તેવો તું નરસંઘો, નિરમળ મને મારો જશ ગાયો;
 રાસ કીડા કરી તુજને મં પ્રખવી, હાર આપવાને હું હોંસે ધાયો. ધન્ય ૩
 વૃજલીલા ગંધ કેલીમાં કાનજ, પુરૂષ નામે કોઈ પાસે નાહો;
 આઘ એ શ્રીહરી પ્રીજવીનતા ખરી, નરસંઘ વિના લાડ કુણુ લડાવે. ધન્ય ૪
 પદ ૯૮ મું.
 સંસારનો ભય નિકટ ન આવે, કુણુ ગોપાળને ભજતારે;
 ત્રિવિધી તાપ ટળે સહુ તનના, મોહ માયાને તજતારે. સંસારનો ૧

કરુણી દૃઢ ભક્તિને બાણી, ગરીબ પત્ની આગીર;

ભક્ત પ્રહલાદ ઉગાર લીધો, જગમ કરે જડ ડાખી.

સંસારને ૨

જે જન સાચો ભાવ રાખી, જે પી જામીર;

સમ્ભાંગત રાખે શામળીયા, કાંઈ સહિ કિં તારે.

સંસારને ૩

શ્રી દામોદર જેણે ઘાતા, જગમાં ગળા ને પાતે;

નરસમયે કહ્યે નિશાદિન જમિયે, સાચા કે જાલિયે.

પદ ૯૮૨ - રાગ કલ્યાણ

મેહેતાજ અને દેડ લોકાં પ્રવળા વિષે પદ.

ગીરી તલાલીને કુંડ તમેનાર, ત્યાં મેહેતાજ નામ બાર;

દેવવરણમાં દ્રઢ હરી ભક્તી, તે ગીરી તલાલીને ૧

કરમેડીને પ્રાર્થના કીધી, વિનતી ત્યાં બધું પૂર્ણ વનન;

મહાન પુરુષ મહારી અરજ કોટલી, મહારે બાંધે પુ તમે કતા કિરતન. ગીરી ૨

પ્રેમય પવનથી અમો પાંમિયે, વાતિને જગમ રમણ જગમ;

કરમેડતામાં કરુણા ઉપજી, મેહેતાજ વાગુવ પવન સાગ,

ગીરી ૩

પ્રેક્ષા પક્ષી ત્યાં નહિ પાંચેય, સમદ્રષ્ટી રાગે રમણ;

ઝાંઝુરે તુળસી સ્થળ લીપજો, એવું વળ પુરુષ નામ પુ વાગવ તા.

ગીરી ૪

મેહેતાજ નીશાયે આવ્યા, લાવ્યા પત્ની કાંઈ નિત્ય;

ચાર થયા લગી ભજનજ કીધાં, સતોય પાવા તરુ પવનુવ

ગીરી ૫

ધર પધાર્યા હરીજશ ગાતા, વાતા તાલ જાગ મુત્ય;

હસિહસિ નાગરા તાળિયા લેછે, આ શાગ પાવા પુરુષ ઠંન.

ગીરી ૬

મૌન મીડીને મેહેતાજ ચાલ્યા, અધવધરાને બુંદે પુ.

બાળ્યાં લોક નર નારી પુછે, મેહેતાજ તમે કોના બં.

ગીરી ૭

નાત ન બળો ને બર ન બનુ, ન બળુ કાંઈ વિચાર;

કરમેડીને કહ્યે નરસમયે, વાગવના નામ આનાર.

ગીરી ૮

પદ ૧૦૦ સુ.

એવારે એના અમો એવારે એવા, તમે કહો છો વળી તેવા;

ભક્તિ કરતાં તે બધું ઉલટા તેવા, દરમ તમાગની તેવા;

એવારે ૧

જેવું મન જે સામે બાંધા, પાંડુ ત્યાં ધર રાગ;

હવે થયું છે હરિદશ માણ, ધર ધર હાંડે છે ગાવર.

એવારે ૨

સમળ્યા સાથમાં હું એક ભુડો, ભુડાથી વળી ભુડો;

તમારે મન માને તે કહેજો, મેહ ત્યાં છે મને ઉંડરે.

એવારે ૩

કરમ ધરમની વાત છે વેટલી, તે મુજને નવ ભાંડરે;

સમળ્યા પદારથ જે થકી પામે, મારા પ્રભુની તોલે નાવે.

એવારે ૪

હળવા કરમનો હું નરસમયો, મુજને તો વધાણુવ વહાલોરે;

હરિજનથી જે અંતર ગણુશે, તેના દ્રોગદ ફેરા કાલારે.

એવારે ૫

પદ ૧૦૧ સુ.

મેહેતાની સખી માનપ્રાર્થની વીનતી.

સાંભળોને શામળિયાવાલા, મારે તમથી નથી કાંઈ કાચુરે;

હરિજન સાહુ મળી આડ' બોલે છે, રખે તે માનવા સાચુરે.

સાંભળોને ૧

આંતર બાંધ્યા નાસાં, સા. મહેતાજી નાત જે મહારેરે;
 સહ મળીને મુજને ગાંતાળે, મું કહીયે વાંતને. સાંભળોને ૨
 ખર સરવે નાત રહેતાજીજી નેતાં કાઠપુંડ;
 મુજનીને દેહજ પાડું લે મુજી આપું તન હમણું;
 જે મહેતાજી જમવા બાળે, મું તમારે હીં પાપ; સાંભળોને ૩
 જો નખી બિગડુ જમણુંજ, પાલીંગ મુજારે કપાર
 ખાગર સહુ નાહીયા હીને આગ્યા, મહેતા પીતંગર લાવ્યા; સાંભળોને ૪
 જેકાંજેક નાગરમાં દેહ બેસે, તેવા શામળે વ બાળવ્યા. સાંભળોને ૫
 આંતરબાંધીને અરજ સાંપાળે, નાગર જમવા બેસે;
 જેકાંજેક કરમાં આરિય લગને નાગરમાં દેહ પેગ. સાંભળોને ૬
 જેકાંજેક નામુ મુજ સામું દેહને, મું તે જાં મળ્યાપા;
 નાગર સહુ નાત બહાર રહીયું, હોય કરાં નાતાં જમવા. સાંભળોને ૭
 નાગર સરવે નાત અપી, હીંમ અદ વિચારે;
 જે મહેતાજી જમવા ન આં તો, નાત નીળિયા આં મહારે. સાંભળોને ૮
 ભકારજ ન જમવા દેહજ, રમ સત્યાં લાગર;
 પ્રાનાય કપારવેત મુજે, હોય તે જમવાને મારે. સાંભળોને ૯
 નાગર સરવે નાત મળીને અદ તણે તેજવા પાપારે;
 મું જે મહેતાજી જમવા નખી પાળ્યા, વાદ દેહજ આં આં દુષ્ટારે. સાંભ ૧૦
 સરવે નખી મહેતાના લગનાં લેજા તમારું આ-ચારે;
 નાત મારા કપાસી નાંજી મું મું, સાળા તે દેહ સમાવ્યારે. સાંભળ ૧૧
 પદ ૧૦૨ જુ.

પ્રાણુપે મુંજે વેળુ પહાયા, અહમિયા મુંજે ધ ૮;
 તમ તીરથ વેળુકે લે ન, મું મુંજ હોય ત્યાં વાળુ. પ્રાણુપે મુંજે ૧
 નામની મુજને અલીયથ વહાળે, દુરવાળ આપણે કીધારે;
 જગત લગતની રામ કાળ, અરનાર દગવાર લીધાર.
 યેડા ગાય ત્યાં ઉપાસાંસણ. હમા ગાય ત્યાં નાચુરે; પ્રાણુપે મુંજે ૨
 વજ્રજીવથી દાળું નહિ હું આપણા ભાગે સતુરે. પ્રાણુપે મુંજે ૩
 પદ ૧૦૩ જુ.

હરીની ભાંપ વિના જે હોય તેના અક્ષળ મશે અવતાર;
 તુલસીની આળાં તિલકજ પાળે, હુદાયા આપણાર. હરિની ૧
 દશ માસ ઉદર દાંખ પા પા, કીડું કારજ તે જ ભાર;
 દેહ ધરી હરીનાસ ન કડાવ્યા, તેનાં જનુનીને પીકાર. હરિની ૨
 પંજીવ જન વાહાલા નહી જેને, સીથ્યા પ્રમાણવતાર;
 નરસમયાના સ્વામી વિના પીતેલ વ્યતેક મુંજી બીકાર. હરિની ૩
 પદ ૧૦૪ જુ.

ધન્ય ધન્યર હવતર વજ્રજીવનું, જ્યાં જોયે ત્યાં હરિયુગ માય;
 સોઠ લોકમાં પહેલી હજી નરનારીને વજ્રકે જા. ધન્ય ધન્યરે ૧
 વજ્રજીવ કેરા હજી લક્ષણ, તિલક હાથ તે તુલસી માય;

વેશુવ કેરો વેશ દેખીને, જમકંકર નાસે તતકાળ,
જન્મ મરણના ફેરા હુટે, જન્મ જોખમથી રાખે અંગ;
સંસાર માંહે તે નર છુટ્યા, જે નિશદિન વેશુ સંગ,
ચાત પીતા કેરુ કુળ તારે, પરદેશી પાવન પરિવાર;
હાથે નરસંધ્યો હરિચુલ ગાતાં, પુનરપી તેને નહીં અવતાર
પદ ૧૦૫ રાગ આશાવરી

ધન્ય ધન્યરે ૨

ધન્ય ધન્યરે ૩

ધન્ય ધન્યરે ૪

નરસંધ્યાને કીધી દયા, વૈકુંઠનાથ તે સન્યુત થયા;
આપી માળ પરમઉમંગ, રમાપતિન રાગ્યો રંગ,
પંચ શબ્દ વાજે નિસાન, રાય કરજેલી નાન;
રાખો મેહેતાણ મહીમાય, નીચા નમીને લાગ્યા પાપ,
દષ્ટ થકી દુષ્ટ અળગો જા, થોડે પહોડે મલેજીજ થા;
વેશુવ જનની નિદા કરે, નિસ્સે નરકે સંચરે,
નિશદિન લેશે હરિનું નામ, તેના સઘળાં કામ,
હાથે નરસંધ્યો જે સેવા કરે, પુનરપી તે જન નવ અવતરે.
પદ ૧૦૬ રાગ પ્રભાત.

નરસંધ્યાને ૧

નરસંધ્યાને ૨

નરસંધ્યાને ૩

નરસંધ્યાને ૪

તમારી કપા હવી મારા વાસા, મુને જે આપો તે થોડરે;
દીનાનાથ દામોદરનો હુ, દાસ થઇ કર જોડરે.
જન્મદેવને જે કપા કરી તે, સઘળે લોકે જાણીરે;
તેમજ મુજને હાર આપ્યો તે, તમારી કપા ગણાનીરે.
ધન્ય સોરઠને ધન્ય એ માળા, ધન્ય આશાવરી રાગરે;
હાથે નરસંધ્યો હાથે અવતરીયા, કશી બળ્યાનો લાગરે.
પદ ૧૦૭ સુ—રાગ ગોરી.

તમારી કપા ૧

તમારી કપા ૨

તમારી કપા ૩

મંડળીક આવી લાગ્યો પાપ, ક્ષમા કરો મંદમતી રાય,
પ્રસન્ન પ્રધાન વિનય બહુ કરે, સ્ત્રીયો નયણે નિરજ લારે,
સ્ત્રીપાત સરવે મેહેતાણને નમ્યા, અમો અતિશય તમને દન્યા,
અમે અજ્ઞાન થયા મહારાજ, રાખી દામોદર તમ લાજ.
ભીમ મેહેતાણને પ્રણામજ કરે, શન્યાશી વિનય વચન ઉચરે,
દેવેશી નાગર ઘેરજ ગયા, વેશુવ સર્વ રણીઆતજ થયા.
એ હરિજનનો મહિમા રહ્યો, રાય મંડળીક પોતે લહ્યો;
સહ્યા સર્વ જન યોલે પેર, મેહેતાણ પદારા ઘેર.
શખીઆ સહીત ઉઠ્યા તેણીવાર, સર્વ યોલે ત્યાં જયજયકાર,
મેહેતાણ આઘ્યા મંદીર માંહે, વધરણુવ જને વધાવ્યા ત્યાંહે,
નરસંધ્યો કહે જપો હાર નામ, દામોદરને કરો પ્રણામ.
પદ ૧૦૮ સુ—રાગ આશાવરી.

મંડળીક ૧

મંડળીક ૨

મંડળીક ૩

મંડળીક ૪

મંડળીક ૪

સંવત પંદર બારોતસમાં, ચૈત્ર શુદ્ધ સપ્તમી રવીવારરે;
અતિ આનંદ માળા ગાઇ, નરસંધ્યો ઉતર્યો પારરે.
વધરણુવ વ્યતીપાત એકાદીશી દીન, વધરણુવ મુખ સંભળાયરે;
અગમ અગાયર પાતક જેનાં, તે સઘળાં બળી જાયરે.
સંવત પંદર ૧
સંવત પંદર ૨

જે જન સાંભળે ભાવ ધરીને, નગ્નારી દુખીયાં ન થાયરે;
ભણે નરસંધો તે વૈકુંઠમાં, ગરૂડે ચડીને જાયરે.

સંવત પંદર. ૩

ઇતિ હારમાળાનાં પદા સંપૂર્ણ.

પદ ૧૦૮ મું રાગ રામઝી.

પદોરે પોપટ રાજ રામના, સતી સીતા પદાવે,
પારે બંધાવી પાંજરું મુખ રામ જપાવે,

પદોરે પોપટ ૧

પોપટ તારે કારણે, લીલા વાંસ વઢાવું,

પદોરે પોપટ ૨

તતું ઘડાવું પોપટ પાંજરું, હીરા સ્તને જડાવું.

પદોરે પોપટ ૩

પોપટ તારે કારણે, શી શી રસોઈ બનાવું,

પદોરે પોપટ ૪

સાકરનાં કરી ચુરમાં, ઉપર ઘી પિરસાવું.

ખાંખ પિળીને પગ પાંકરા, કેટે કાંઠે કાળે,

નરસંધના સ્વામીને ભજ, રાગ તામ્બી રૂપાળો.

પદ ૧૧૦ મું.

દાણુ એ સસાનાં કામની, દત્ત કૃષ્ણીયલ રામા,

કોણુ એ. ૧

દરૂપદીને લગ્ન રાખવા, હરી ઉભા છે સામા.

વાલોલુ ગયાતારે વાડીએ, સરવે મુંદરી સાથે;

કોણુ ૨

સંલડીનો સારો છેલતાં, છરી બેઠી છે હાથે.

માનિતી મંદીર પધારીયાં, ચીથરડીરે લેવા,

કોણુ ૩

દરૂપદીએ ચિર વધેરિયાં, હરિને પાટો બાંધવા.

ત્રીકમ તેના તાંતણા, લખિ રાખ્યા છે લેખે,

કોણુ ૪

નવશે નવાણું ચીર પુરિયાં, સઘળી ર ભારે દખે.

ગરૂડે ચડીને ગોવિંદ આરિયા, આઠઃ અંતરજામિ.

ભકત ઉધારણ ભુવરો, મેહેના નરરઘને સ્વામિ.

કોણુ ૫

પદ ૧૧૧ મું.

આવો અમારે દેશડે, મિઠા મોહન માવા.

આવો અમારે.

હાલિ દુધને વળિ દૂત ઘણુ, ખિરમાં ખાંડ ખાવા.

રસોઈ કરી ભાત ભાતની, કાન તમારે કાળે,

આવો અમારે ૨

પ્રિતમ પ્રિતે પધારિયે, કૃપા કરીને આળે.

ગ ગાજળ મે ગરમ કરવું, નાથ તમારે નાવા;

આવો અમારે ૩

આપું પિતાંબ પહેરવા, ચાલો પરસાદ ખાવા,

અરજ મુખિ અલખેલડો, પ્રેમે આપ્યા છે ધાઈ;

આવો અમારે ૪

ગોપિયો દખિ ઘેલી થઈ, અતિ મન હરખાઈ.

ભાવે ભોજન જમાડિયાં, બીડિ પાનની દીધી.

આવો અમારે ૫

ઘણા દિવસની ગોઠી, કાન આગળ કિધિ.

પ્રેમની સાંકળે બાંધીયા, હવે નહિ દેઉ જાવા,

નરસંધના સ્વામિ સામળા, ચાલો ગોકુળ ગાવા.

આવો અમારે ૬

પદ ૧૧૨ મું

મુખ દુઃખ મનમાં ન આજીયે, ઘટ સાથેરે ઘડીયા

ટાલ્યાં તે કોઇના નવ ટળે, રંડુનાથના જડીયાં.	સુખ દુઃખ ૧
નળરાજ સરખો નર નહિ, જેને દમયંતી રાણી;	સુખ દુઃખ ૨
અડધે વસ્ત્રે વનમાં ભમ્યાં, ન મહ્યા અન્નને પાણી	સુખ દુઃખ ૩
પાંચ પાંડવ સરખા બાંધવા, જેને દ્રૌપદી રાણી;	સુખ દુઃખ ૪
આરવરસ વન ભોગવ્યાં, નહણે નિંદ્રા ન આણી.	સુખ દુઃખ ૫
સિતાજી સરખી સતિ નહિ, જેને રામચંદ્ર સ્વામી;	સુખ દુઃખ ૬
રાવણ તેને હરી ગયો, સતિ મહા દુઃખ પામી.	સુખ દુઃખ ૭
રાવણ સરીખો રાણ્યો, જેને મહાદેવી રાણી;	સુખ દુઃખ ૮
દસ મસ્તક છદાઇ ગયાં, બધી લોકાં લુટાણી.	સુખ દુઃખ ૯
હરિચંદ્રરાય સત્યવાદીયો, તારા લોચના રાણી;	સુખ દુઃખ ૧૦
તેને વિપત પડિ ધણી, ભરિયાં નિચ ઘેર પાણી.	સુખ દુઃખ ૧૧
સગળશા શેઠ વહેવારીયો, ચંગાવતી રાણી;	સુખ દુઃખ ૧૨
કુંવર કેલધયો વધેરીયો, નયણે નાવ્યાં પાણી	સુખ દુઃખ ૧૩
શીવજી સરખા રતા નહિ, જેને પારવતી રાણી;	સુખ દુઃખ ૧૪
ભોળવાયા ભીલડી થકી, તપમાં ખામી ગણાણી.	સુખ દુઃખ ૧૫
હતુમાન સરખો મહાજતી, જેને વજર કુંછરો;	સુખ દુઃખ ૧૬
જાણ્યું રાજ આપશે, આપ્યો તેલ કચોલો.	સુખ દુઃખ ૧૭
દુઃખ પડ્યું સર્વ દેવને, સમરયા અતરજામી;	સુખ દુઃખ ૧૮
ભક્તવત્સળ ભુધરો, મહેતા નરસિંહ સ્વામી.	સુખ દુઃખ ૧૯

પદ ૧૧૩ સુ.

ગુરૂપદ વંદીરે વાણી આચરે, હું છું બાળક આશુર ગાવણ,
 અંપરાધ શામુરે માં ભેશે દયાનાધાર, બોલ્યું આપોદ્યું કરજે પ્રશાન. ગુરૂપદ
 ભવસાગરમાં ગુરૂનાંવે હું ચઢ્યો, સહજમાં આવ્યા સાગર પાર.
 હોડાને હિલ્લા તોરે, સુજને નવ નડયારે, સદગુણ સદા દાંકણદાર. ગુરૂપદ ૨
 વેપાર તો કીધારે હરિ નામનારે, કીધો ગુરૂ રૂપી દલાત;
 માલ હોરાવ્યારે મુગમ શોધા કરીરે, આ ભવમાં કીધો ન્યાસ. ગુરૂપદ ૩
 ગુરૂ મહીમ નોરે પાર હું કયમ લહુરે, થાકી સરસ્વતી શાક્યા વેદ,
 શિવ સનકાદિકરે વરણી નવ શક્યારે (અવો)ભારે ગુરૂ ગુણનો ભેદ ગુરૂપદ ૪
 ગાવીંદથી અઢકારે સદગુરૂ ગુણનીધીરે, અધમ ઉધારણ કહાયે નામ;
 તનમન અરપીરે સેવા સદા કરે, નમિ નરસિંહ કરે છ પ્રજામ. ગુરૂપદ ૫

પદ ૧૧૪ સુ.

એક તું એક તું એમ સૌકો સ્તવે, કોણ હું તે નહિ કો વિચાર;
 કોણ છું કયાં થકી આવિયો જગ વિશે, જમરા કયાં છુટશે દેહ ત્યાં;
 પ્રતિદીને જગ કને જમ કરી યાચતો, ધીસ તું સહાય થાજે સદાર. ૨
 તોય પ્રજુ દુખ તો લેશ ટળતુ નથી, થાડતો તું કદાર.
 કોઈ તો ઉઠે ગગનમાં તાકતો, ભીખતો જોઉં હું નમ્ર વાણી;
 કોણ હું કને માયુ શા હક થકી, તે નથી જાણતો મુરખ પ્રાણી. ૩
 એમ કરતાં કદી લાલ જો પામિયો (તો) કહે હરી તણી સાદ્ય થમરે;
 કામ કથલ્યા થકી ભવિષ્યને ભાંડતો, પુર્વના કર્મનું નામ લેર. ૪

પુત્રેના કર્મે જો હરિ જાજે નવ ટળે, તો કહી કોણ તે કામ કરશે;
સાચ સચાઈ કદિ પર્મે પદ પરખશે, લવલય ભર્મને તેજ હરશે. ૫
પાકના વૃક્ષથી આસ્રફળ વડવા, મુરખો જો કદિ આશ ધરશે,
તો વૃક્ષ તેહનો તો જઈ જગ વિશે, જ્ઞાન હિલ્લો સદા તેજ હરશે, ૬
જીવ હૃદય અને બ્રહ્મના ભર્મમાં, સાચ વસ્તુ નહિ સધ જરશે,
હું અને તું પણ તજીશ નરસિંહનો, ગુરૂ તમે હૃદયથી પાર પડશે ૭
પદ ૧૧૫ મું—રાગ મલાર.

કૃત્તીરે આજ્ઞા મોડે આ જોને ઉલીરે આજ્ઞા મોડે; ૧૬.
આજો સાજી શીરપર આજ્ઞા, રંગ ભર્યા છે ઘોડે ઘોડે. આ જોને. ૮
મરખમાં મેપુર કુમકુમ બોલે, હિંડો છે પાંકે અંગોડે આ જોને ૨
જોનાની ઝારી સરસ રાગાર, માહિ નિર ગગાજળ જોડે. આ જોને ૩
મોડિયા વરખેવાને પાણિ પાવ, માં વાલેજી આવ્યા છે હોડે. આ જોને ૪
પદ ૧૧૬ મું

ગાંધી છે મુનિવર રાયર ગારી તારે તાજીડે મોહ્યા છે મુનિવર રાયરે ૧૬,
રૂપ સંકોચ દીશે છે મુંદરી, આથ હૃદયી મોટી માયારે. ગારી તારે. ૧
આર લેજ તમે કયારે ગુંથાવી, સજીવ વાલ્યા સુધારી;
આ કંમલો તમે શિવરાવ્યો, માંહે છે મજ કોર નારિરે, ગારી તારે. ૨
રમકમ રમકમ નેપુર વાજે, બુધરિયા માંહે ધમકેરે,
હાર ગળામાં એણીપર આપે, ગગનમાં વિજળી ચમકેરે; ગારી તારે. ૩
નિલવડ આઠ કેસરની કિધી, મુદમદ રિલડિ કરેલીરે,
આંગણડી તારી અતિ અણિયાળી, લીલામાં હીંડે લાલ ઘેલીરે ગારી તારે. ૪
ચંચળ દ્રષ્ટે ચારે દિશ જોતી, ચિત ચારવાનો છે ચાળોડે;
નહિ ગાળળી એ મહેતા નરસંહનો સ્વામિ, મુંદર વદન નિહાળોરે. ગારી. ૫
પદ ૧૧૭ મું.

હરિ આવ્યા છે નારીને વેશરે, એને કોઈ જુવોરે;
મિત બ્રહ્મા જેહું ધ્યાન ધરે છે, એને જોઈ દુખડાં ખુવોરે, એને કોઈ ૧
સાત પિતા એના મનમાં વિમારા, એ છતાં કયાંથી આવીરે,
અતરંગ સરખું સહુકોને લાગે એતો જળની ઝારી કયાંથી લાવિરે, એને ૨
જ્ઞાન પોતાના તતક્ષણ ઉડ્યો, આવ્યો મંદિર જણીરે;
રતનબાધ ધરમાં વ્યાકુળ ફરે છે, હવો પિયો મહેતાજી તમે પાણીરે, એને ૩
પુત્રીને પરમેશ્વર જણી, સભા મધ્યે આણીરે
અંતરધ્યાન થયા અલખેલો, ત્યારે વાત સધળી જણીરે. એને ૪
જયજયકાર થયા જુગ બધે સહુને, હરખ વાંચ્યો ઘણો હૃદયરે;
માનબાધના સ્વામિની સંગે રમતાં, એના ચરણ કમળમાં રહીયેરે. એને ૫
જહુના નદીમાં કણ પડ્યા ત્યારે નાગણી કહે છે.
પદ ૧૧૮ મું—રાગ પ્રભાત,

જળકમળ છાંડી જાને બાળા, સ્વામી અમારો જાગશે;
જાગશે તને મારશે, મને બાળ હાવા લાગશે; જળકમળ,
કેહેરે બાળક તું મારગ ભુલીયો, કે તારા વેળીએ વળાવીયો;

નિશ્ચે તારો કાળજ ખુટયો, અહીયાં તે શીદ આવીયો. જળકમળ. ૨
 નથી નાગણ હું મારગ ભુલ્યો, નથી મારા વેરીયે વસાવીયો; જળકમળ. ૩
 મથુરા નગરીમાં જુગદુ રમતાં, નાગતુ શિશ હારિયો. જળકમળ. ૪
 રંગે રૂડો રૂપે પુરો, દિશતો કોડીલ કોડામણો. જળકમળ. ૫
 તારી માતાએ કેટલા જનમ્યા, તેમાં તું અળખામણો. જળકમળ. ૬
 મારી માતાએ બેહુ જનમ્યા, તેમાં હું નરવર નહાનડો; જળકમળ. ૭
 જગાડ તારા નાગને, માફ નામ કૃષ્ણ કહાનડો. જળકમળ. ૮
 લાખ સવાનો મારો હાર આપુ, આપુરે તુજને દારીયો; જળકમળ. ૯
 એટલું મારા નાગથી છાતુ, આપુ તુજને ચોરીયો જળકમળ. ૧૦
 શું કરે નાગણ હાર તારો, શું કરે તારી દારીયો; જળકમળ. ૧૧
 શાને કાળે નાગણ તારે. કરવી ધરમાં ચોરીયો. જળકમળ. ૧૨
 ચરણ ચાંપી મુઠ મરાડ નાગણે નાગ જગાડીયો; જળકમળ. ૧૩
 ઉઠાને બળવંત કોઇ બારણે બાળક આવીયો. જળકમળ. ૧૪
 બેઉ બળીયા બાથે વળિયા, કૃષ્ણે કાળીનાગ નાથિયો જળકમળ. ૧૫
 સહસ્ર ફેણે કુંદે જેમ, યગન ગાળે હાથીયો જળકમળ. ૧૬
 નાગણ શા વિલાપ કરે જો, નાગને બહુ દુખ આપશે; જળકમળ. ૧૭
 મથુરાં નગરિમાં લઇ જશે, પછી નાગતુ શીશ કાપશે જળકમળ. ૧૮
 બેઉ કર્ણેડીને વિનવે સ્વામી, મુકો આમામ કથને; જળકમળ. ૧૯
 અમે અપરાધી કાંઇ ન સમજ્યા, ન ઝોળખ્યા ભગવંતને, જળકમળ. ૨૦
 થાળ ભરી રાગભાતીયે, શ્રી કૃષ્ણનેરે વધાવિયો; જળકમળ. ૨૧
 નરસૈયાના નાથ પાસેથી, નાગણે નાગ ઢાવિયો, જળકમળ. ૨૨
 કૃષ્ણના મેળાપ વિષે.

૫૬ ૧૨૦ મુ

હળવે હળવે હળવે હરણ, મારે મંદીર આવ્યોરે; હળવે હળવે. ૧
 મોરે મોરે મોરે મેંતો, મોતીડે વધાવ્યોરે. હળવે હળવે. ૨
 કીધુ કીધુ કીધુ મુજને. કાંઈક કામણ કીધુરે; હળવે હળવે. ૩
 લીધુ લીધુ લીધુ મારે ચિતક ચોરી લીધુરે. હળવે હળવે. ૪
 જાગી જાગી જાગી હુતો, હરિમુખ જોઇ જાગીરે; હળવે હળવે. ૫
 ભાગી ભાગી ભાગી મારા ભવની ભાસર ભાગીરે. હળવે હળવે. ૬
 કુલી કુલી કુલી કુલી હુતો હરિમુખ જોઇ કુલીરે; હળવે હળવે. ૭
 ભુલી ભુલી ભુલી મારા ધરનો ધધા ભુલીરે. હળવે હળવે. ૮
 પામી પામી પામી હુતો મહાપદવીને પામીરે; હળવે હળવે. ૯
 મળિયો મળિયો મળિયો મહેતા, નરસંધ્યાનો સ્વામીરે. હળવે હળવે. ૧૦
 ભક્તોના માન રહેવા વિષે

૫૬ ૧૨૦ મુ

વાસ નહીં જ્યાં વધજીવ કેરો, ત્યાં નવ વસીયે રાતડીયાં;
 સ્વામીસ્વામી હરિ સમરણ ન કરેતો ધાસ ધમણકેરી ધાસડીયાં. વાસ નહીં ૧
 છલકડી જપમાળા ન જપે તો, છલકડી નહીં ખાસડીયાં.

જનમ તેનો નહીં લેખામાં જે, ન કહેવાય હરી દાસડીયાં. વાસ નહીં
મોહનજી માયા પાળે, અવર માયા જેમ ફાંસડીયાં;
જે નરસંઘે ભારે મારી, માવલડી દસ માંસડિયાં વાસ નહીં ૩
ભક્તને તજવા વિષે.

પદ ૧૨૨ મું.

પરજીતું નમીજ લેતાં. વારે તેને તજ્યેરે;
ગણ વાચા કર્મણ કરીને, લક્ષ્મીવરને ભજ્યેરે. નારાયણતું. ૧
કૂળને તજ્યે કૂટુંબને તજ્યે માને આપરે;
ભગની સુત દારાને તજ્યે; જેમ તજે કચુકી આપરે. નારાયણતું ૨
પ્રથમ પીતા પ્રહલાદે તજ્યો, નવ તજ્યું હરીતું નામરે;
ભરત સતરૂધને તજી જનેતા, નવ તજ્યા શ્રી રામરે; નારાયણતું ૩
રૂપી પત્ની શ્રી હરીને કાળે, તજ્યા નીજ ભરથારરે;
તેમાં તેનું કાંઈએ ન ગયું, પામી પદારથ ચારરે. નારાયણતું ૪
મજ પત્નીતા વીઠલને કાળે, સરવ તજ વન ચાલીરે;
ભણે નરસંઘે વંદાવનમાં માહાલીરે. નારાયણતું. ૫

પદ ૧૨૨ મું.

દુર પતીયાં ડાહ્યા આપે, શાણા થઈ સમજવેરે;
પ્રેમ ભક્તીમાં ભગ પડાવે, અજ્ઞાન આગળ લાવેરે. દુર પતીયાં. ૧
આપણા કુળમાં કોણે ન કીધું, તે આપણે કેમ કરીયેરે;
વેરાગી થઈ નાટક નાટીયે, તુલસી તીલક કેમ ધરીયેરે. દુર પતીયાં. ૨
જેવા તેવા હોય તે હરીગુણ ગાયરે, તે આપણે કેમ ગાઈયેરે
કૂળના નામની કથા થાય જ્યાં, ત્યાં આપણે નવ જાઈયેરે. દુર પતીયાં. ૩
આપ કલેશના કરોધના ભરીયા, સઘળાને સમજવેરે;
જજમ કીંકરનો રજ પડશે, ત્યારે આડે કોઈ નહીં આવેરે-દુર પતીયાં. ૪
કુળને તજશે તે હરીને ભજશે, સેહિજે સંસારતું મેણરે;
ભણે નરસંઘે હરી તેને મળશે, બીજી વાતે વાહાશે વાહાણરે-દુરપતીયાં. ૫
ધૃત્વર જાણવાના ઉપદેશ વિષે.

પદ ૧૨૩ મું.

જીવાનીને દહાડે હરીને જાણ્યા નહીરે, મોહું પરદારા સાથે મન;
કાંઈકને મોહ્યારે કામની કલામરે, કાંઈક એક જોડવા ઘોયો ધન. જીવાનીને ૧
પચીસને પચાસરે પરપંચમાં ગયાંરે, દાહીલા આગ્યારે સાઠ વર્ષના દન;
સીતેરે સુધીરે કાંઈ સમજ્યો નહીરે, પછે ચાહ્યો સાધન કરવા વન. જીવાનીને, ૨
આંખડીયે ન સુઝે ગળે બહુ નાંસીકારે, બોલે તેતો સભળાય નહીં કર
માયા તો ન સુકેરે તુટે નહીં તુણારે, આળખાય નહીં અશરણે શરણ. જીવાં
હાથમાં લાકડી ચરણ ચાલે નહીરે, તુટીને શીથળ થયું છે તન;
સુખમાંહીરે દતેરે એકે કીસે નહીરે, તોય પાપી ઉદર માગે અન. જીવાનીના
ભાગ્ય જેતું ભણુરે આ અવસરને આળખ્યોરે, તેતો પ્રાણી કહેવાયે હરીનાજન;
નરસંઘનાસ્વામીનેરે સુખમાંસંભાળજેરે, જે હોય પેલા ભવતું પુન્ય. જીવાનીના,

કોપલી માટેના કરે છે.

પદ ૧-૪ શુ.

હારકાંતા વાસીરે આવસરે નસરવે, લાપી રક્ષમણી કેસ કંથ;
 દુષ્ટ દુઃખેવનર લાગ્યો મને વીડવા, તુ મના મોડા ન્યાણુ તાપ પય કા. ૧
 સે હતા કીનરે શુ' સુતો જાગ્યો, જાગ્યો મેરડીને ઉઠો જાગ્ય;
 લક્ષ્મીજી તણાસે પાવન તારાં પારલાં, અન્નપર મેહર કરે મહારાજ. કા. ૨
 મહાને નહીરે ગજ ચુલાવીયારે, કીસી તમે શુંભવાની સહાય;
 નરસિંહ રૂપેરે હીરણ્યકરણુ હર્યો, મહાદા ઉગરશે લાગ્યો પાય કા. ૩
 છપન કરોડરે જાડવ ત દુગરે ગાઠા વળેલા; વરીયા જાનાં;
 કાળીનાગ નાથેરે જરાનંધ જતી તર, તે જળ ગણુ મારા બહાલા નાથ કા. ૪
 વસમીચેળા સાગે વાર ચરો તીડારે, કાળે તમે છવપતિ નીરમાર;
 અસવારી કરજેરે નરસિંહ ઉગરે, નરસિંહ પીનવ વારવાર. કા. ૫
 તાનસેન.

પદ ૧ શુ' રાગ પ્રભાત

ઉઠ પ્રભાત સમરવે તું શ્રી ગંગુરાદેવા, પ્રાત સમગે વાલરસે તું શ્રીગણેશ દેવાદેક.
 માતા જનકી પારવતી, પીતા શંકર દેવા;
 નામ લેતાં વન હરે, સફલ વાકી સેવા. ઉઠ પ્રભાત ૧
 એક દંત દયાવંત ચાર છુગ્રવારી;
 મસ્તકે તો સી દુર સોલીંગ ગુલાની અરવારી. ઉઠ પ્રભાત ૨
 શુનેકુ પાન ફુલ ખાનકુ રેવા;
 સકલ સુદી તુમકુ રહે, શંકર મહાદેવા ઉઠ પ્રભાત ૩
 સંગ સુર્ય બુધ બે નારી, સમર નીત્ય કરે.
 નામ તાકો નીત્ય લેજે, રાગ વીન હરે. ઉઠ પ્રભાત ૪
 કનક થાલા મુક્ત માલ, જાય રાતે વાડે;
 તાનસેન ગજાનન, ગાયત્રીચંદ્રકારી ઉઠ પ્રભાત ૫

સાવલાર

શ્રી અંબાજી અને બકુચરા માતાજીની પ્રભાત સ્તુતી વીશે.

પદ ૧ શુ. રાગ પ્રભાત

ઉઠોને અંબીકા સહાય કરો બહુચરા લગતને કારણે આવો ધાધ;
 આથ તું અંત્ય તું મદય રાતેજવારી તારખી ત્રીપુરા સુખદાર્થ. ઉઠોને. ૧
 જ્ઞાનમાં ધ્યાનમાં સઘળે વ્યગ્રપી રહી, તાહરા રૂપપર જાઉ વારી;
 મહિમા અકળીત છે કોઈ કળે નહી, પ્રીતી ગાય છે દુનીયારે સારી. ઉઠોને. ૨
 જુ' કથા થકી વાત વગુસે ખરી જગતમાં શક્તીને દોણુ માપે;
 વગે કરી દુખ સરવે હરે, લકતી સુધાપાન શુજને તું પાને. ઉઠોને. ૪
 કલ્પકેસ કાલમાં શક્તી છે તું ખરી, લક્ષ્મીની વાર તે કોણુ કરશે;
 જમતે જનીતા તમે; જાણુ મુખ શુ' કહું, તુજવિના દુઃખ મારાં કોણુ હરશે.
 અવસર સુકેથી અરથ કાંઈ નવ સરે, તાહરા ભક્તની લાજ જાશે;

માહુતો આપારો એક તારો રાહી, નીલ ઉઠીને યુગ કાળ ગામે ઉઠાને ૫
 'દશુ' અશ્વારી કરી ત્રીશુલ કરમાં પાત્રી, ચાસઠ જોગણી સંગ લાયો;
 બેલી આજ ઉરમાં ધરી, નીજનાં વાળોરે વેગ આપો, ઉઠાને ૬
 સકતી લાલભટ વીરનાં, રાત્રી રાત્રી નીત્ય આપો;
 વીધાસ સંસારમાં તાણો, ત્રીનીયા તાપ તનનાજ રાદો, ઉઠાને ૭
 પદ ૨ થુ.

ન આતમ આંગ આગસ તણ, રાહને માંડીકા ચરણુ જોને;
 ગું સુતો સેજમાં સુરજ ઉગીયો, દેવી રાખી દુઃખ જોને, ઉઠાને ૧
 પ્રાણીયા પ્રાણશકાળમાં નાહી ઘોઠને ઉરમાં દેહાક્ષ ધરને;
 ગાખમાં ન્યાળીને ભગવતી ભાળીને પ્રેમશુ પાડ પુષ્પ છું કરને, ઉઠાને ૨
 દુધ દહી મધુ ધત લેઠને સરકાર, નીરમળ નીરથી આંગ ધોને;
 કુમકુમચંદન પ્રેમશુ ચરચીને, પ્રણમીને માણની સાસુ જોને, ઉઠાને ૩
 આંતી ઉતારીને પુષ્પ સમરપીને, ધુળને રીત નીતિ કરને;
 મન તણા કોડ પુરણ ધારો સહી, સાચે રાત્રી રાત્રી ધ્યાન ધરને, ઉઠાને ૪
 જોશી જીવન ગુત જીવને શીખવે, કામને કરાવે છું વેગે તજને,

સુરદાસ

શ્રી મહાદેવજી શ્રી બાહાડરનજીના દરશન કરવા આવ્યા તે સમયનું

પદ ૧ છું. રાગ પ્રભાત

જીભલડીને ગુને હરીગુણ ગાતાં આવડુ આગસ કયાંથીરે એ રાગ,
 શીવ જોગી જશ ગાયોરે ગાવા, મં જોગી જશ ગાયોરે.
 બ્રહ્મા ગાયો વીજુ ગાયો, ગેજલ પાર ન પાયોરે;
 પરબ્રહ્મા કો મુખ દખનકું મં, સકલ સુધી ફીરે આયોરે, શીવ જોગી ૧
 દેવકી જાંઘો ગોકુલ આયો, જશોમતી ગુણ પાયોરે;
 કંઠલારેથી આવયોરે ડીંગાંબર, આવકે બાલક જગાંયોરે, શીવ જોગી ૨
 ભીક્ષા લેકર આઈ નંદરાણી, શંકર શીશ કુનાયોરે;
 નગનદે બકર ગરે ભુવનમાં, આવકે અમર દેહાંયોરે, શીવ જોગી ૩
 કયા કરું ગયા તેરા પાટ પિતાંબર, કયા કરું કંચન માયોરે;
 તેરા બાલકકો મુખ દેખનકું, રો મેરા ગુરુને બળાયોરે, શીવ જોગી ૪
 હાથ જોરકે બડી નંદરાણી, સુતો જોગિયાં રાખોરે;
 બાલકકો વદન દેખાઉ ડીંગાંબર, બાલક જાત ડરાયોરે, શીવ જોગી ૫
 જાત્રી દ્રષ્ટી સદલ સુધીપર, રો કયુ જાત ડરાયોરે;
 મેરે ઠાકુર બાલક નિરંજન, રો કયુ ભુવન હુપાયોરે, શીવ જોગી ૬
 બાલકુશલ લે આઈ નંદરાણી, શંકર શીશ નમાયોરે;
 સેવા કરી ચરણામૃત લીનો, સુગી નાદ બળાયોરે, શીવ જોગી ૭
 સફલ ફલો માઠ બાલક તેરો, દેખ શંકર મુખ પાયોરે.
 મુર કહે બરો ભાગ્ય જશેદા, પુરણ પુત્યસો પાયોરે, શી-

(આશારામ)

રણછાડાની સ્તુતિ વિષે.

પદ ૧ લું. રાગ પ્રભાત.

પ્રભાતના પહોરમાં દીઠા ઠાકોરમાં, ઠીક ઠાકોર શુ મન મોહું,
રણછાડરાય છે ભક્ત જોવા જાય છે, ગામતી ગંગમાં અંગ ધોયું. પ્રભા
ગામતી ઘાટમાં મળ્યા વાટમાં, સેજમાં શામળે સામુ જોયું;
નરહરી નીરખીયા પ્રેમથી પરખીયા, પલક એકમાં પાપ ખોયું. પ્રભા
દ્વયવત દેખાડીયાં ચૌદ રત્ન કહાડીયાં. કામધેનુ કેરુ દુધ દોયું;
વેદની વાતમાં સમુદ્ર સાથમાં, નાજને નેતરે નિર વલોવ્યું. પ્રભાત. ૩
બાડાણાણ લાવીયા ડંકપુર ભાવીયા, સર્વના મનમાં શુભ શોયું;
સ્વામી આશારામના નવે ખડે નામના, શામલે ચીતમાં ચીત પ્રોયું. પ્ર ૪
રામકંઠી.

આજ આનંદના ઝોલ થયા, રાય રણછાડા નજરે નીરખયા;
પુરવ પુણ્યના ઉદય થયા. દરશને દેવને પીત્રી હરખયા. આજ ૧
ગામતી સાગર પતીત જન પાવન તે તણી લેહરમાં રણુ ધુવે;
વેલમાં શેઠ બેઠા શુરીનરણુ. ભેટવા ભક્ત જન વાટ જીવે. આજ ૨
સકલ તીરથ હરી ચરણ કમળ વીધે, છેલ્લ હરણ અતી શામ વરણ;
રામ કૃષ્ણ રંકને પ્રભુ કેરો આશરો. પથ છે દુર પણ ચીત ચરણ આજ ૩
છાટમ.

ખેડા જીલ્લાના મહાત્મજ ગામના વાસી પરમપવીત્ર ભક્ત.

પ્રભાત રાગનાં કીર્તન.

કીર્તન ૧ લું.

જાગ્ય જીવ અજ્ઞાન આળસ તણ, જગત કરતાને લેને જાણી;
નરદહુ નીરખીયો નીતી સ્ખલમળવા, આચરે અનીતી તે અધમ પ્રાણી જાગ્યરે
વીશ્વકર્તા તણું દીસે ડહાપણ ધણુ, સુખકર સરજીયો સુરજ જેણુ;
તેજ દ્રેલે અતી વાયુ છાદનવતી, આંખ્ય સહુ દેખતી થાય એણુ જાગ્યરે ૨
ધન્ય દયાળને ધરણી કેવી રચી, સીદ્ધ પદારથ સુકી સારી;
વીવીધ પ્રકાર વનમાંહી વનસ્પતી, અખીલ છે અમીત આનંદકારી. જાગ્યરે ૩
થોષવા સરવને નીર પેદા કરયું, બ્યોગમહી રચી મેઘમાળા;
અંદ્ર આકર્ષણે સીંધુ ભરતી ચરે, જાય એ જુકતીથી વહાણવાળા. જાગ્યરે ૪
જોતીશ ચક્ર તું જોને આકાશમાં, દીસતા દીવ્ય અનંત તારા;
એજ ઉપયોગી છે સંસારને, ધન્ય હે સુષ્ટી સરજનાર મારા. જાગ્યરે ૫
તાહુરો દેહ તું જોને કેવો કરયો, અદભુતતા ઘણી છેજ એમાં;
સરવ વીષયો તણુ જ્ઞાન બહુજ થાય છે, તત્ત્વ મોટું કરયું ચીત તેમાં. જા ૬
બુદ્ધિયે નીરચય થાય બહુ વાતના, એ થકી અધીક ઉદયોગ સુજે;
એજ સરજનારને મુઠ સમરે નહી, મંદમતી મદીન પાખડ પુજે. જાગ્યરે ૭
"પરતું" જ્ઞાન સોહામણુ, સરવને સમજવા થોડ્ય સાઈ;
ધ સંસારથી ચઢે, વચન સવીચારથી માને માને માઈ. જાગ્યરે ૮
સમાસ.

વચનાતાં પુસ્તકોની યાદી.

ભાગ્યજી કાવિયન. કિ. ૨ આ. ૧૧.

છેલ્લેકૃતકીર્તનમાળા ભાગ ૧-૨ મળી ૦-૫-૦

ભાગ્યજીવાળી પદસંગ્રહ ... ૦-૮-૦

ઉપદેશ ચિંતામણી... ૦-૧-૦

ભાગ્યજીનામણી ... (ઉપિરાજ કૃત) ૦-૫-૦

ભાગ્યજી ભંડાર ... ૦-૧૦-૦

પદસંગ્રહ પ્રભાકર ... ૧-૦-૦

ભાગ્યજીના પદસંગ્રહ... ૦-૮-૦

ભક્તિ વિજય (સદગુરુ ભક્તિદાસ કૃત) ૦-૪-૦

ખયાલે યુગલર ... ૦-૧૨-૦

શિવસાર સંગ્રહ (શિવભક્તો માટે) ૦-૮-૦

ઇશ્વર પ્રાર્થનામાળા ભાગ ૧ લો ૦-૮-૦

” ભાગ ૨ જો. ૦-૧૨-૦

કમ્પીરલીલાસન કમ્પીરસાહેબના ૧૦૦૦૦-૧૨-૦

ભગવદગીતાવળી અડી હાંદુસ્તાની ભાગ ૧-૮-૦

વલ્લભ પદમાળા ... ૦-૧૨-૦

અરબી દેવી ભક્તો માટે.

અક્ષિત કાવ્ય તથા અપ્રીત કાવ્ય ૦-૧૦-૦

પરમા ... ૦-૨-૦

નરભાવળી (નરભાગ) ૦-૪-૦

અરબીવળી ... ૦-૧-૦

કાળી દલપતરામ કૃત ૦-૧-૦

પુસ્તકો

કૃત કવિતા સંગ્રહ મહોદ્ ૦-૦-૦

” નાનું ૦-૨-૦

અનુકૃત કાવ્ય ભાગ ૧ લો ૦-૧-૦

” ભાગ ૨ જો ૦-૧-૦

દલપતકાવ્ય ભાગ ૧-૨ મળી સપુણ ૩-૦-૦

કાવ્ય મુદ્રા (રણજીત ગણગન કૃત) ૧-૨-૦

કાવ્ય સરીલા ... ૧-૮-૦

પાછા ... ૦-૩-૦

વાદ ... ૦-૧-૦

વહાઈ ... ૦-૧-૦

કાવ્યકેશવકર ... ૧-

કથાના રાગ રાગજીમાં

કૃષ્ણચરિત્ર (ગીરધરકૃત) ગોકુળ

મથુરાલીલા, હારીકાલીલા

ગીરધર કૃત રામાયણ મહોદ્

ગીરધર કૃત વચણ રામાયણ

પ્રહલાદન (વલ્લભરામ સુરેન્દ્ર)

(દુર્ગાશંકર કૃત)

” (જગજીવન આશાદામકૃત)

શિવપુરાણ (દુર્ગાશંકર કૃત) ... ૧-૮-

જનમધન આખ્યાન (રેવાશંકર કૃત) ૦-૧૨-૦

પ્રહલાદ આખ્યાન (પ્રેમાનંદ કૃત) ૦-૪-૦

નરપાદ પ્રાકૃત (શિવરામ કૃત) ૦-૮-૦

રામાયણના ચંદ્રાળા (સુમત્સિદ્ધાનંદકૃત) ૧-૦-૦

પાઠવળા મુળ મંત્ર ૧-૦-૦

નવ્યાખ્યાન (પ્રેમાનંદ કૃત) ૦-૪-૦

વનપરે (ગી. સ. જી.) ૧-૦-૦

વૈશંવ ઉપદેશગી.

બસોભાવન વૈષ્ણવગી વાન ૦-૦-૦

ચોગામી વૈષ્ણવગી વાન ૦-૦-૦

શાળપદ સંત ૦-૪-૦

વૈષ્ણવગી નિવન ૦-૧-૦

નિત નિવનવાર ગોપાલવા કીર્તન ૧ ૦-૦-૦

વાળાખ્યાન ... ૦-૧-૦

ગારવનનાચળુ પ્રગ ૧-૧-૦

વૈષ્ણવગી નિવનવાર ગોપાલવા ૦-૧-૦

પુસ્તકો વૈષ્ણવગી મોક્ષવામા આવશે.

ઉપલા પુસ્તકો ઉપરાંત જ્ઞાનપ્રસાદી ખીજ પુસ્ત

કો નોવેલા, પદ્યવાંતા તેમજ વૈદક ન્યેતિય સંખ

ધી, મુસલમાની ફારસી, વિગેરે સંસ્કૃત સુરેન્દ્રી

અને હિંદુસ્તાની પુસ્તકોનું સુખીપત્ર કચાટલોમ

અર્થે આનાની પોષ્ટની દીકરી મોકલવાથી અર

મોકલવામાં આવશે.

મળવાનું છેલ્લું,

મહાદેવ રામચંદ્ર ભગુરતે પુસ્તકોસાર.

મુદ્રા દરવાજો-અમદાવાદ

